

การตีความหลักการและเกณฑ์กำหนด
ตามกรอบ RSPO ของประเทศไทย

ฉบับร่าง

Roundtable on Sustainable Palm Oil

คณะทำงานว่าด้วยการตีความหลักการและเกณฑ์กำหนด RSPO ของประเทศไทย
(RSPO TH-NIWG)

August 2009

บทนำ

เอกสารฉบับร่างของการตีความหลักการและเกณฑ์กำหนดตามกรอบ RSPO ของประเทศไทย ถูกจัดทำขึ้นจากเอกสารเกี่ยวกับหลักการและเกณฑ์กำหนดสำหรับการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนฉบับทั่วไป (RSPO – P&C) เอกสารฉบับนี้จะมีนำไปพัฒนาต่อเป็นเอกสารเกี่ยวกับหลักการและเกณฑ์กำหนดฉบับจริงของประเทศไทย (TH-NI) ในระหว่างการประชุมของคณะทำงานว่าด้วยการตีความหลักการและเกณฑ์กำหนด RSPO ของประเทศ ซึ่งเกี่ยวกับการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในประเทศไทย

เอกสารฉบับร่างนี้ได้รวมแนวปฏิบัติเฉพาะสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศไทย (ซึ่งรวมถึงเกษตรกรรายย่อยอิสระและเกษตรกรรายย่อยในโครงการ) เกษตรกรรายย่อยหมายถึง เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บางครั้งมีการเพาะปลูกพืชอื่นๆเพื่อการดำรงชีพ ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่มาจากแรงงานครัวเรือนและมีแหล่งรายได้หลักจากการเกษตร และมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันโดยปกติต่ำกว่า 20 เฮกตาร์ (125 ไร่) เกษตรกรรายย่อยสามารถแบ่งเป็น เกษตรกรรายย่อยอิสระและเกษตรกรรายย่อยในโครงการ ซึ่งเกษตรกรรายย่อยในโครงการหมายถึงเกษตรกรที่มีสัญญาหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสินเชื่อกับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและสวนปาล์ม และโรงงานสกัดอาจจะจัดการและสนับสนุนด้านการเงินในการดำเนินการของเกษตรกรรายย่อย ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยอิสระหมายถึงเกษตรกรที่ไม่มีสัญญาหรือข้อตกลงกับโรงงานสกัดและมีการจัดการและลงทุนเอง

เอกสารฉบับร่างนี้มีฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ หากในกรณีที่มีความแตกต่างในความหมายระหว่างฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้อ้างอิงที่ฉบับภาษาอังกฤษ

หลักการข้อที่ 1: ความมุ่งมั่นให้เกิดความโปร่งใส

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 1.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ ผู้ประกอบการ โรงงานสกัดน้ำมัน ปาล์มจัดเตรียมข้อมูลอย่างเพียงพอให้กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ข้อกำหนดของ RSPO โดยใช้ภาษา และ รูปแบบที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>IN 1.1.1 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการร้องขอและคำตอบจะต้องมีการเก็บรักษาไว้</p>		<p>ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ ผู้ประกอบการ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จะต้องตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรวดเร็ว และสร้างสรรค</p> <p>ดูเกณฑ์ข้อ 1.2 เรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับเอกสารที่ควรจัดไว้สำหรับเปิดเผยต่อสาธารณะ</p> <p>ดูเกณฑ์ข้อ 6.2 เรื่องการปรึกษาหารือ</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการจัดเตรียมสำเนาเอกสารของข้อมูลต่าง ๆ ต่อไปนี้เก็บไว้ที่เกษตรกรรายย่อย</p> <ul style="list-style-type: none"> • สัญญาข้อตกลงระหว่างผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อย (เกณฑ์ข้อ 1.2) • เอกสารสิทธิที่ดิน / สิทธิในการใช้ที่ดินของเกษตรกรรายย่อย (เกณฑ์ข้อ 2.2) • เอกสารการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM) และการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างปลอดภัย (เกณฑ์ข้อ 4.6) • แผนงานด้านสุขภาพและความปลอดภัย (เกณฑ์ข้อ 4.7)

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<ul style="list-style-type: none"> • แผน และการประเมินผลกระทบต่อด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์ข้อ 5.1, 6.1, 7.1, 7.3) • แผนป้องกันมลพิษ (เกณฑ์ข้อ 5.6) • รายละเอียดของข้อร้องเรียนและความไม่พอใจ (เกณฑ์ข้อ 6.3) • ขั้นตอนและกระบวนการเจรจาต่อรอง (เกณฑ์ข้อ 6.4) • ขั้นตอนการคำนวณราคาและการคัดเกรดทะลายปาล์ม น้ำมันสด (เกณฑ์ข้อ 6.10) • บันทึกเกี่ยวกับหนี้และการใช้เงินคืน ค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นปัจจุบัน (เกณฑ์ข้อ 6.10) • แผนการปรับปรุงการอย่างต่อเนื่อง (เกณฑ์ข้อ 8.1) <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระควรเก็บสำเนาเอกสารของข้อมูลต่าง ๆ ต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • เอกสารสิทธิที่ดิน / สิทธิในการใช้ที่ดินของเกษตรกรรายย่อย (เกณฑ์ข้อ 2.2) • เอกสารการฝึกอบรมเกี่ยวกับ แนวปฏิบัติทางเกษตรกรรมที่ดี การจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM) และการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างปลอดภัย จากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ถ้ามี (เกณฑ์ข้อ 4.6)

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<ul style="list-style-type: none"> • บันทึกเกี่ยวกับหนี้และการใช้เงินคืน ค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นปัจจุบัน (เกณฑ์ข้อ 6.10) • เอกสารหรือแผนเกี่ยวกับการปรับปรุงการดูแลสิ่งแวดล้อม ผลกระทบด้านสังคม สุขอนามัยและความปลอดภัย ถ้ามี <p>เกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระควรสามารถตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสร้างสรรค์</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 1.2</p> <p>เอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ ยกเว้นเอกสารที่เป็นความลับทางการค้าหรือ เอกสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสังคม</p>	<p>IN 1.2.1</p> <p>เอกสารการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และกฎหมาย ตามเกณฑ์กำหนดของ RSPO จะต้องจัดไว้พร้อมเปิดเผยต่อสาธารณะ โดย รวมถึงเอกสารดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารสิทธิที่ดิน / สิทธิในการใช้ที่ดิน (เกณฑ์ข้อ 2.2) - แผนงานด้านสุขภาพและความปลอดภัย (เกณฑ์ข้อ 4.7) - แผน และการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์ข้อ 		<p>ตัวอย่างข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า รวมถึงข้อมูลสถานะการเงิน เช่น ต้นทุนและรายได้ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า และ/หรือ ซัพพลายเออร์ ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของบุคคล ควรจะเป็นความลับด้วย</p> <p>ตัวอย่างข้อมูล เมื่อมีการเปิดเผยอาจเกิดผลลัพธ์เชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม หรือ สังคม รวมถึงข้อมูลแหล่งสายพันธุ์หายาก ซึ่งการเปิดเผยนี้อาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่า หรือ จับเพื่อการค้าหรือสถานที่สถานที่เคารพสักการะบูชา ซึ่งชุมชนปรารถนารักษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะมีมั่นใจว่าเกษตรกรรายย่อยมีระบบที่เหมาะสมเพื่อปฏิบัติตามข้างต้น และมีเอกสารของข้อมูลต่าง ๆ ต่อไปนี้</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
	5.1, 6.1, 7.1, 7.3) - แผนป้องกันมลพิษ (เกณฑ์ข้อ 5.6) - รายละเอียดของข้อร้องเรียนและความไม่พอใจ (เกณฑ์ข้อ 6.3) - ขั้นตอนและกระบวนการเจรจาต่อรอง (เกณฑ์ข้อ 6.4) - แผนการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (เกณฑ์ข้อ 8.1)		<ul style="list-style-type: none"> ● เอกสารสิทธิที่ดิน / สิทธิในการใช้ที่ดิน ● เอกสารการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมและรายงานการตรวจติดตามเก็บไว้ที่เกษตรกรรายย่อย ● หลักฐานเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์กรและกิจกรรมด้านสังคม ● แผนการบริหารจัดการที่เหมาะสม <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระควรจัดให้มีเอกสารแสดงสิทธิในการใช้ที่ดิน เช่น เอกสารสิทธิที่ดิน รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับประเด็นด้าน สิ่งแวดล้อม สังคม และกฎหมาย</p>

หลักการข้อที่ 2: การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 2.1 การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และกฎหมายและกฎระเบียบระหว่างประเทศที่ได้มีการให้สัตยาบันแล้ว</p>	<p>IN 2.1.1 หลักฐานการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>IN 2.1.2 ระบบเอกสาร ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับข้อกำหนดของกฎหมาย และการประเมินระดับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย</p> <p>IN 2.1.3 กลไกติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>IN 2.1.4 ระบบติดตามการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ระบบที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กร กฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยที่สุดประกอบด้วยเรื่องกฎระเบียบของสิทธิการครอบครองที่ดิน หรือสิทธิในการใช้ที่ดิน แรงงาน การทำการเกษตร (ตัวอย่างเช่น การใช้สารเคมี) สิ่งแวดล้อม (ตัวอย่างเช่น กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และกฎหมายป่าไม้) การเก็บรักษา การขนส่ง และกระบวนการแปรรูป ทั้งนี้ยังรวมถึงกฎหมายตามข้อผูกพันตามพันธะกรณีของประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ หรืออนุสัญญา (ตัวอย่างเช่น อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) นอกจากนี้ สำหรับประเทศที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎหมายจารีตประเพณีก็ต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย</p> <p>กฎหมายระหว่างประเทศและอนุสัญญาหลักระบุนอยู่ในภาคผนวก 1 ส่วนกฎหมายของประเทศไทยระบุนอยู่ในภาคผนวก 2</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะมีใจว่าเกษตรกรรายย่อยตระหนักถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยการสนับสนุนข้อมูลของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้กับ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			สมาชิกหรือตัวแทนของสมาชิก เกษตรกรรายย่อยอิสระควรตระหนักถึงข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติตาม
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 2.2 มีหลักฐานแสดงสิทธิการใช้ที่ดินและไม่ถูกคัดค้านสิทธิโดยชุมชนท้องถิ่นที่แสดงสิทธิในการใช้ที่ดินนั้น</p>	<p>IN 2.2.1 เอกสารแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดินตามกฎหมาย หรือสัญญาเช่าที่ดินและการใช้ที่ดินตามจริง</p> <p>IN 2.2.2 ผู้ปลูกปฏิบัติตามเงื่อนไขของเอกสารสิทธิที่ดิน</p> <p>IN 2.2.3 ในกรณีที่มี หรือเคยมีข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดิน ให้จัดหาหลักฐานการพิสูจน์กรรมสิทธิ์เพิ่มเติมของการได้มาซึ่งที่ดินตลอดจนค่าตอบแทนที่ยุติธรรมสำหรับเจ้าของและผู้ครอบครองเดิม และค่าตอบแทนนี้ได้ตกลงกันอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอม</p>	<p>IN 2.2.4 หลักฐานแสดงถึงอาณาเขตของที่ดินที่มีหลักเขต (boundary stones) หรือรูปแบบอื่นของการแบ่งเขตตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับเอกสารแสดงสิทธิแต่ละประเภทและมีแนวเขตที่ชัดเจน รวมทั้งมีแผนที่ระบุอาณาเขตของที่ดินตามกฎหมาย</p> <p>IN 2.2.5 ปราศจากความขัดแย้งที่รุนแรงเกี่ยวกับที่ดิน เว้นแต่ได้มีการปฏิบัติตามกระบวนการแก้ไขข้อพิพาท (เกณฑ์ข้อ 6.3 และ 6.4) และเป็นที่ยอมรับของบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สำหรับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทใดๆ ในเรื่องที่ดิน ควรจัดทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมที่แสดงขอบเขตของบริเวณที่มีปัญหาเมื่อมีความขัดแย้งในเงื่อนไขของการใช้ที่ดิน ตามที่แสดงในเอกสารสิทธิ ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ควรแสดงหลักฐานในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งกับคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีกลไกแก้ไขข้อขัดแย้ง (เกณฑ์ข้อ 6.3 และ 6.4) และควรยุติการดำเนินการใดๆ นอกพื้นที่ที่มีสิทธิตามกฎหมาย</p> <p>กฎระเบียบเรื่องหลักเขตแสดงถึงอาณาเขตของที่ดินอาจแตกต่างกันตามเอกสารแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดินของผู้ปลูกปาล์ม ผู้ปลูกปาล์มควรปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับการปักหลักเขตระบุถึงอาณาเขตของที่ดินตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดิน</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรเชื่อมั่นใจว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> สมาชิกสามารถแสดง เอกสารสิทธิที่ดินหรือ สิทธิในการใช้ที่ดิน

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<ul style="list-style-type: none"> ถ้ายังไม่มีการออกเอกสารสิทธิที่ดิน ผู้บริหารจัดการโครงการควรจะแสดงหลักฐานทางกฎหมายอื่น ๆ ของที่ดินนั้น และผู้บริหารจัดการโครงการควรจะช่วยอำนวยความสะดวกในการได้มาซึ่งเอกสารสิทธิที่ดินสำหรับสมาชิก <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงสิทธิการครอบครองที่ดินและไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทในเรื่องที่ดินที่รุนแรง</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 2.3 การใช้ที่ดินเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน ต้องไม่รุกรอนสิทธิตามกฎหมายหรือตามจารีตประเพณี ของผู้ใช้ที่ดินรายอื่น อย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอม</p>	<p>IN 2.3.1 สำหรับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทใดๆ ในเรื่องที่ดิน ควรจัดทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมที่แสดงขอบเขตของบริเวณที่มีปัญหา</p>	<p>IN 2.3.2 ดำเนินข้อเจรจาตกลง แสดงรายละเอียดกระบวนการตกลงยินยอม (เกณฑ์ข้อ 2.3, 7.5 และ 7.6)</p>	<p>เมื่อที่ดินเกิดปัญหาเกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมาย หรือ สิทธิทางจารีตประเพณี ผู้ปลูกต้องแสดงว่าตนเองเข้าใจในสิทธิเหล่านั้น และจะไม่ถูกข่มขู่คุกคามหรือรุกรอนสิทธิดังกล่าว เกณฑ์ข้อกำหนดนี้ควรพิจารณาพร้อมกับเกณฑ์ข้อ 6.4, 7.5 และ 7.5 ในกรณีที่ดินสิทธิทางจารีตประเพณี ยังไม่ชัดเจน วิธีที่ดีที่สุดคือการทำให้เกิดความชัดเจน โดยการทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมกับชุมชนข้างเคียงและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ</p> <p>เกณฑ์ข้อกำหนดนี้ อนุญาตให้มีการขาย และเจรจาหาข้อตกลงเพื่อชดเชย/จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ใช้ที่ดินที่เสียสิทธิประโยชน์ หรือ สิทธิที่ถูกยกเลิกไป การเจรจาหาข้อตกลง ไม่ควรเป็นการขู่บังคับ และควรเป็นไปด้วยความสมัครใจทั้งก่อนที่จะดำเนินการลงทุนใหม่ หรือปฏิบัติการใดๆ และอยู่บนฐานของการเปิดเผย แลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในรูปแบบและภาษาที่</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>เหมาะสม รวมถึงข้อมูลการประเมินผลกระทบ ข้อเสนอในการจัดสรรผลประโยชน์และข้อตกลงทางกฎหมาย ทั้งนี้ชุมชนต้องสามารถสรรหาที่ปรึกษาทางกฎหมายได้เมื่อต้องการ ในกรณีที่ต้องมีตัวแทน ชุมชนต้องสามารถเลือกหน่วยงานหรือตัวแทนของตนเอง โดยการเลือกตัวแทนนั้นต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส และมีการสื่อสารกับสมาชิกอื่นในชุมชน ทั้งนี้ต้องใช้เวลาเพียงพอในการตัดสินใจตามจารีตประเพณี และอนุญาตให้มีการเจรจาได้ เมื่อมีการร้องขอ ข้อตกลงจากการเจรจาต้องผูกมัดต่อคู่สัญญาทุกฝ่าย และสามารถมีผลบังคับใช้ในชั้นศาล การทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องที่ดินเป็นประโยชน์ของคู่กรณีทุกฝ่ายในระยะยาว</p> <p>สำหรับความหมายของ “สิทธิทางจารีตประเพณี” ดูจากคำนิยามแนบท้าย</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการสามารถแสดงว่าการได้ที่ดินมาของสมาชิกไม่ได้รื้อถอนสิทธิทางกฎหมายหรือทางจารีตประเพณี เมื่อสิทธิทางจารีตประเพณีของที่ดินมีการเปลี่ยนแปลงควรมีเอกสารพิสูจน์การโอนสิทธิ (เช่นการขาย) และการจ่ายเงินหรือการยอมรับค่าตอบแทน</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดง เอกสารสิทธิที่ดิน/ สิทธิในการใช้ที่ดิน เมื่อสิทธิทางกฎหมาย หรือสิทธิทางจารีต</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			ประเพณีของที่ดินมีการเปลี่ยนแปลง ควรมีเอกสารพิสูจน์การโอนสิทธิ (เช่นการขาย) และการจ่ายเงินหรือการยอมรับค่าตอบแทน

หลักการข้อที่ 3: ความมุ่งมั่นในการทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินในระยะยาว

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 3.1 มีแผนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินระยะยาว</p>	<p>IN 3.1.1 แผนธุรกิจ หรือแผนการบริหารจัดการอย่างน้อย 3 ปี</p>	<p>IN 3.1.2 ในกรณีที่เหมาะสม มีแผนงานปลูกทดแทนรายปีที่มีการวางแผนล่วงหน้าไว้อย่างน้อย 5 ปี และมีการทบทวนแผนทุกปี</p>	<p>แม้ว่าผลกำไรระยะยาวอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือการควบคุมโดยตรง ผู้บริหารระดับสูงจะต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงิน โดยการวางแผนการบริหารจัดการในระยะยาว</p> <p>แผนธุรกิจหรือแผนการบริหารจัดการ อาจประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ความเอาใจใส่ในคุณภาพของดินกล้าพันธุ์ปาล์มน้ำมัน • การประมาณการผลิต = แนวโน้มการเก็บเกี่ยวผลผลิตทะลายปาล์มน้ำมันสด (FFB yield trends) • อัตราการสกัดน้ำมันของโรงสกัดน้ำมัน = แนวโน้มอัตราการสกัดน้ำมัน (OER trends) • ต้นทุนในการผลิต = แนวโน้มต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ต่อตัน • การคาดการณ์ราคา • ตัวชี้วัดทางการเงิน • ข้อเสนอแนะวิธีการคำนวณ แนวโน้มค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปีในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (แนวโน้มผลผลิตทะลายปาล์มน้ำมันสดควรจะครอบคลุมช่วงผลผลิตต่ำอันเนื่องจากการปลูกทดแทนครั้งสำคัญๆ)

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันควรมีระบบในการปรับปรุงวิธีปฏิบัติโดยอาศัยข้อมูลและเทคนิคใหม่ๆ</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ เกษตรกรรายย่อยจำเป็นต้องมีความรู้หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> • การประมาณผลผลิตหลายปาล์มสด • การเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมถึงข้อมูลการตลาดหรือราคา • องค์การของเกษตรกรรายย่อย/ สมาคมควรมีส่วนเกี่ยวข้องในการคำนวณหนี้ และการใช้เงินคืน สัญญาข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับธนาคาร กลไกการกู้ยืม อื่น ๆ • ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการให้การฝึกอบรมในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการสวนปาล์มเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงอย่างต่อเนื่อง <p>สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ ฝ่ายบริหารโครงการควรให้ข้อมูลล่าสุดกับสมาชิกในเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ๆเพื่อการปรับปรุงวิธีปฏิบัติในการบริหารจัดการ</p> <p>เกณฑ์ข้อกำหนดนี้ ไม่ได้นำมาใช้กับเกษตรกรรายย่อยอิสระ</p>

หลักการข้อที่ 4: การใช้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดของผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.1</p> <p>มีการจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบที่เหมาะสม มีการนำไปปฏิบัติ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>IN 4.1.1</p> <p>การจัดทำระเบียบปฏิบัติงาน (SOP) สำหรับสวนปาล์มน้ำมันขนาดใหญ่ และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม</p>	<p>IN 4.1.2</p> <p>บันทึกการปฏิบัติและการปรับปรุงแก้ไขเมื่อนาระเบียบปฏิบัติงานไปใช้เพื่อให้เป็นปัจจุบัน</p>	<p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ การปฏิบัติงานควรเป็นไปตามขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้จัดทำขึ้น โดยผู้จัดการ โครงการเกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีระเบียบปฏิบัติงาน</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.2</p> <p>มีการปฏิบัติเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน หรือถ้าเป็นไปได้ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ให้อยู่ในระดับที่สามารถเก็บผลผลิตอย่างเหมาะสมและยั่งยืน</p>	<p>IN 4.2.1</p> <p>เก็บบันทึกข้อมูลการใช้ปุ๋ย (ชนิดของปุ๋ยที่ใช้ ปริมาณที่ใช้ พื้นที่ที่ใช้และวันที่ใช้)</p> <p>IN 4.2.2</p> <p>หลักฐานการสุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ดินอย่างน้อยหนึ่งครั้งและการวิเคราะห์ใบปาล์มเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของธาตุอาหารเป็นระยะๆ</p> <p>IN 4.2.3</p> <p>เก็บบันทึกความพยายามเพื่อรักษาและฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยใช้ผลการวิเคราะห์จากตัวชี้วัด 4.2.2 (เช่น การใส่ปุ๋ย การปลูกพืชผักตระกูลถั่ว</p>	<p>ความอุดมสมบูรณ์ของดินในระยะยาวขึ้นอยู่กับการรักษาโครงสร้างของดิน อินทรีย์วัตถุในดิน ธาตุอาหาร และความสมบูรณ์ของจุลินทรีย์ในดิน ผู้จัดการต้องมั่นใจว่าได้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีที่สุด การจัดการธาตุอาหารอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องคำนึงถึงอายุของต้นปาล์มน้ำมัน และ สภาพของดิน เทคนิคการหมุนเวียนธาตุอาหารในดินอาจรวมถึง การใช้ทะเลสาบปาล์มเปล่า (EFB) น้ำเสียจากโรงสกัดน้ำมันปาล์ม (POME) เศษเหลือจากการปลูกทดแทน</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการสามารถแสดงว่าสมาชิกมีความเข้าใจเทคนิคต่างๆเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และมีการนำไปปฏิบัติ</p> <p>หลักฐานการนำไปใช้สามารถอยู่ในรูปแบบของ</p>	

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>คลุมดิน การใช้ปุ๋ยหมัก การใช้น้ำเสียจากโรงสกัดน้ำมันปาล์ม และทะเลาปาล์มเปล่าในพื้นที่ปลูก)</p>	<p>1. บันทึกข้อมูลการใช้ปุ๋ย (เช่น ชนิดของปุ๋ยที่ใช้ ปริมาณที่ใช้ พื้นที่ที่ใช้และวันที่ใช้)</p> <p>2. บันทึกข้อมูลการใช้ทะเลาปาล์มเปล่า และน้ำเสียจากโรงสกัดถ้ามีการนำไปปฏิบัติ (เช่น ปริมาณและพื้นที่ที่มีการใช้ทะเลาปาล์มเปล่าและน้ำเสียจากโรงสกัด)</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงว่าตนเองมีความเข้าใจเทคนิคในการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และได้นำเทคนิคนั้นไปปฏิบัติ</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.3 มีการปฏิบัติที่ลดและควบคุมการชะล้างพังทลายของดิน และการเสื่อมโทรมของดินให้น้อยที่สุด</p>	<p>IN 4.3.1 มีแผนที่บ่งชี้บริเวณที่ดินที่มีความเปราะบาง</p> <p>IN 4.3.2 ควรมีกฤษฎีการบริหารจัดการ การปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ลาดชันที่เกินระดับที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งถูกกำหนดโดยผู้ปลูกปาล์ม (ต้องพิจารณาลักษณะเฉพาะของสภาพดิน และภูมิอากาศ)</p>	<p>IN 4.3.3 มีแผนงานในการซ่อมบำรุงถนน</p> <p>IN 4.3.4 ควรป้องกันการทรุดตัวของดินพุ่มให้น้อยที่สุดภายใต้แผนงานการจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและมีการบันทึกไว้</p> <p>IN 4.3.5 มีกลยุทธ์การบริหารจัดการดินที่มีปัญหาและดินที่มีความเปราะบาง (เช่น ดินทราย ดินที่มีอินทรีย์วัตถุต่ำ ดินเปรี้ยวจัด)</p>	<p>ควรนำเทคนิคในการลดการชะล้างพังทลายของดินซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายไปใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงวิธีปฏิบัติ เช่น การคลุมดิน การหมุนเวียนชีวมวล การจัดทำแนวระดับลดหลั่น (terracing) และการฟื้นฟูตามธรรมชาติแทนการปลูกทดแทน</p> <p>สำหรับสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกอยู่แล้วบนที่ดินพุ่ม ควรรักษาระดับน้ำใต้ดินในบริเวณสวน ไร่ที่ระดับเฉลี่ยที่ 60 ซม. (ภายในช่วงระหว่าง 50 – 75 ซม) โดยการจัดการระบบโครงสร้างการควบคุมน้ำที่เหมาะสม เช่น ฝาย กระสอบทราย เป็นต้น และที่ประตูน้ำตรงจุดระบายน้ำหลัก (ดูเกณฑ์ข้อ 4.4 และ 7.4)</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>IN 4.3.6 หลีกเลี่ยงหรือลดพื้นที่ดินที่ไม่มีมีการคลุมดินภายในสวนปาล์ม</p>	<p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ทั้งเกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีแผนที่บ่งชี้บริเวณที่ดินที่มีความเปราะบาง แต่เกษตรกรรายย่อยควรจะแสดงให้เห็นว่ามีความเข้าใจเทคนิคการจัดการดินต่างๆ และได้นำเทคนิคนั้นไปปฏิบัติหลักฐานเกี่ยวกับเทคนิคที่นำไปปฏิบัติโดยเกษตรกรรายย่อยเพื่อควบคุมการชะล้างพังทลายของดินอย่างน้อยที่สุดควรรวมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การจัดทำแนวระดับลดหลั่น หรือความพยายามอื่นๆ สำหรับการปลูกปาล์ม ในพื้นที่ลาดชันในระหว่างหรือก่อนการปลูกทดแทน • การปลูกพืชคลุมดินระหว่างการปลูกปาล์มระยะแรก • มีการสร้างระบบระบายน้ำบนที่ดินพรุและที่ดินต่ำ
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.4 มีการปฏิบัติในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน</p>	<p>IN 4.4.1 การดูแลปกป้องเส้นทางน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงการดูแลรักษาและฟื้นฟูบริเวณกันชนริมตลิ่งที่เหมาะสม</p> <p>IN 4.4.2 การติดตามคุณภาพน้ำทิ้งที่ปล่อยออกสู่เส้นทางน้ำหรือแหล่งน้ำธรรมชาติใน ความถี่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆ ของสวนปาล์มและผู้ประกอบการ</p>	<p>IN 4.4.3 แผนบริหารจัดการน้ำที่นำไปปฏิบัติ</p> <p>IN 4.4.4 การตรวจติดตามการใช้น้ำต่อทะเลสาบปาล์มสดหนึ่งตันในโรงงานสกัด (การใช้น้ำถูกบาทก์เมตรต่อการแปรรูปทะเลสาบปาล์มน้ำมันสด 1 ตัน)</p>	<p>ผู้ปลูก และผู้ประกอบการ โรงงานสกัด ควรจัดการกับการใช้น้ำของตนเองและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรแหล่งน้ำในท้องถิ่น แผนการบริหารจัดการน้ำอาจรวมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การพิจารณาถึงการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการหมุนเวียนน้ำของแหล่งน้ำ • ทำให้เกิดความมั่นใจว่าการใช้น้ำจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ใช้น้ำอื่นๆ • หลีกเลี่ยงการทำให้เกิดการปนเปื้อนต่อน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน จากการไหลบ่าของดิน ชาติอาหาร หรือ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
	<p>โรงงานสกัดซึ่งอาจมีผลกระทบต่อเชิงลบ รวมถึงต้องมีการตรวจวัดค่า บีโอดี (BOD) ค่าซีโอดี (COD) ค่าสารแขวนลอย (SS) ค่าความเป็นกรดและด่าง (pH) และค่าน้ำมันและไขมัน (Oil & Grease) ของน้ำทิ้งที่ปล่อยออกจากโรงสกัด</p>		<p>สารเคมี หรือการปนเปื้อนจากการกำจัดของเสียไม่ตีพอ รวมไปถึง POME</p> <ul style="list-style-type: none"> การบำบัดน้ำเสียจากโรงงานสกัดอย่างเหมาะสม และการติดตามคุณภาพน้ำทิ้งที่ปล่อยออกมาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งควรเป็นไปตามกฎระเบียบของประเทศ <p>โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรใช้เทคนิคเพื่อรีไซเคิลน้ำเสีย อย่างไรก็ตามการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงสกัดลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติต้องเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้ง โดยต้องมีการสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำวิเคราะห์ อ้างอิงมาตรฐานตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยในโครงการ ไม่จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่างน้ำและวิเคราะห์น้ำ แต่ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะทำให้การฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกเกี่ยวกับความสำคัญในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และมีการนำไปปฏิบัติ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่างน้ำและวิเคราะห์น้ำ แต่ควรแสดงได้ว่าเกษตรกรเข้าใจถึงความจำเป็นในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และมีการ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			นำไปปฏิบัติ
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.5</p> <p>การใช้เทคนิคการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการที่เหมาะสม (Integrated Pest Management (IPM)) ในการบริหารจัดการศัตรูพืช โรคพืช วัชพืช และสิ่งมีชีวิตต่างถิ่นที่นำเข้ามาอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>IN 4.5.1</p> <p>มีแผนการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM) ที่เป็นปัจจุบัน</p>	<p>IN 4.5.2</p> <p>การติดตามการขยายขอบเขตของการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการที่นำไปใช้ รวมถึงการฝึกอบรมและบันทึกพื้นที่ที่มีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช</p> <p>IN 4.5.3</p> <p>มีการติดตามค่าของความเป็นพิษของสารกำจัดศัตรูพืชต่อไร่ (ปริมาณการใช้สารออกฤทธิ์สำคัญต่อไร่).</p>	<p>ผู้ปลูกควรใช้เทคนิค IPM ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกับวิธีทางเกษตรกรรม ชีววิธี วิถีกล หรือวิธีทางกายภาพ เพื่อลดการใช้สารเคมีให้น้อยที่สุด หากเป็นไปได้ ควรใช้พืชหรือพันธุ์สัตว์ท้องถิ่นในการควบคุมทางชีวภาพ</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิค IPM กับสมาชิก และให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระควรแสดงให้เห็นว่ามีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับเทคนิค IPM และสามารถนำไปปฏิบัติได้</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.6</p> <p>การใช้สารเคมีทางการเกษตรต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมถึงไม่ให้เกิดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในลักษณะของการป้องกัน ยกเว้นในกรณีที่ได้ระบุไว้ในแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของประเทศ หากมีการใช้สารเคมีประเภท 1A หรือ 1B ตามรายการขององค์การอนามัย</p>	<p>IN 4.6.1</p> <p>การให้เหตุผลในการใช้สารเคมีทางการเกษตรทุกประเภทไว้ในระเบียบปฏิบัติงาน (SOP)</p> <p>IN 4.6.2</p> <p>บันทึกการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช (รวมถึงสารออกฤทธิ์ พื้นที่ที่ใช้ ปริมาณที่ใช้ต่อไร่ และจำนวนครั้งที่ใช้)</p>	<p>IN 4.6.10</p> <p>มีหลักฐานเป็นเอกสารที่ระบุว่ามีการลด และ/หรือ เลิกใช้สารพาราควอท และสารเคมีในประเภท 1A หรือ 1B ตามรายการขององค์การอนามัยโลก หรือตามรายการของอนุสัญญาสต็อกโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ดัม</p> <p>IN 4.6.11</p> <p>จัดให้มีเอกสารข้อมูลความปลอดภัย</p>	<p>ผู้ปลูกปาล์มควรดำเนินการตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีทุกชนิด จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและสิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างสำหรับพนักงาน/ คนงาน เก็บบันทึกและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2534 หรือประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520 หรือกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้าง และส่งผลการ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>โลก หรือตามรายการของอนุสัญญาสต็อกโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ดัม ผู้ปลูกจะต้องพยายามที่จะหาทางเลือกอื่นแทนการใช้สารเคมีเหล่านี้ รวมทั้งมีบันทึกไว้</p>	<p>IN 4.6.3 ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีการขึ้นทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2544</p> <p>IN 4.6.4 มีการใช้สารเคมีทุกชนิดโดยผู้ชำนาญที่ได้รับการฝึกอบรมที่จำเป็นและควรใช้ตามที่ระบุไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์</p> <p>IN 4.6.5 จัดให้มีอุปกรณ์ความปลอดภัยที่เหมาะสมและมีการนำไปใช้</p> <p>IN 4.6.6 มีการจัดเก็บสารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย และมีการติดฉลากสารเคมีทุกชนิดตามที่กำหนดไว้ในคู่มือการเก็บรักษาสารเคมีและวัตถุอันตราย พ.ศ. 2550 และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>IN 4.6.7 ห้ามสตรีมีครรภ์หรือสตรีที่อยู่ในช่วงให้นมบุตรทำงานที่เกี่ยวข้องกับ</p>	<p>(MSDS) ของสารเคมีอันตราย</p>	<p>ตรวจแก้พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547</p> <p>สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและอุปกรณ์ที่ใช้กับสารเคมีอันตรายควรรวมถึง อ่างน้ำ ที่ล้างตาและพื้นที่อาบน้ำ</p> <p>มีการตรวจสอบสุขภาพและการตรวจติดตามสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยแพทย์ด้านอาชีวเวชศาสตร์ (doctor of Occupational Medicine)</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้การฝึกอบรมสมาชิกเกี่ยวกับการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างสม่ำเสมอ การฝึกอบรมควรรวมถึงหัวข้อต่างๆเหล่านี้เป็นอย่างน้อย</p> <ol style="list-style-type: none"> ประเภทของสารเคมีที่อนุญาตให้ใช้และข้อควรระวังในการใช้สารเคมีเหล่านั้น วิธีการใช้งานอย่างปลอดภัย และการใช้อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม การจัดเก็บสารเคมีและการกำจัดบรรจุภัณฑ์สารเคมีอย่างปลอดภัย ห้ามสตรีมีครรภ์พ่นสารเคมีและทำงานเกี่ยวกับสารเคมี ควรใช้สารเคมีทุกชนิดตามที่ระบุไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรเก็บบันทึกข้อมูล</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
	<p>สารเคมีกำจัดศัตรูพืช</p> <p>IN 4.6.8 มีการตรวจสอบสุขภาพสำหรับเจ้าหน้าที่ใหม่ทีปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและมีการเฝ้าระวังสุขภาพประจำปีหรือกรณีมีการเปลี่ยนงานและบันทึกการปฏิบัติที่จัดผลกระทบ</p> <p>IN 4.6.9 การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและอุปกรณ์ที่ใช้กับสารเคมีอันตราย</p>		<p>สารเคมีทางการเกษตรที่จัดให้กับสมาชิกและติดตามการใช้สารเคมีและมีการนำมาตรวจที่เหมาะสมมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระต้องสามารถระบุและให้เหตุผลการใช้สารเคมี รวมทั้งปฏิบัติตามข้อควรระวังเกี่ยวกับความปลอดภัย</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.7 มีแผนด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย โดยมีการสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบ และมีการนำไปปฏิบัติใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>IN 4.7.1 การดำเนินการตามนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและการตรวจติดตาม</p> <p>IN 4.7.2 เอกสารการประเมินความเสี่ยงของกิจกรรมทุกประเภท และมีขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อควบคุมอันตราย</p>	<p>IN 4.7.4 คนงานทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ต้องได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างพอเพียงและมีการบันทึกไว้ (ดูเกณฑ์ข้อ 4.8)</p> <p>IN 4.7.5 มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม</p>	<p>ผู้ปลูกและผู้ประกอบการ โรงงานสกัดควรมั่นใจได้ว่าสถานที่ทำงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ การขนส่งและกระบวนการอื่นๆ อยู่ภายใต้การควบคุม และมีความปลอดภัยและไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ ผู้ปลูกและผู้ประกอบการ โรงงานสกัดควรมั่นใจได้ว่าสารเคมี สารชีวภาพ อยู่ภายใต้การควบคุมและไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพโดยการนำมาตรวจที่เหมาะสมมาใช้ ควรจัดให้มีสภาวะแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพสำหรับพนักงานทุกคน ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้างหรือผู้รับเหมา แผนสุขภาพและความปลอดภัยควรจะเป็นไปตามแนวปฏิบัติ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
	<p>IN 4.7.3 เก็บบันทึกอุบัติเหตุและการบาดเจ็บจากการทำงานทั้งหมดและมีการทบทวนเป็นระยะ ๆ อาจมีการคำนวณอัตราการเสียเวลาจากอุบัติเหตุ (Lost Time Accident (LTA) rate)</p>	<p>สำหรับความเสี่ยงในการดำเนินการที่ได้มีการประเมินไว้</p> <p>IN 4.7.6 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยและคณะกรรมการด้านความปลอดภัย</p> <p>IN 4.7.7 มีบันทึกการประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและคนงานเป็นประจำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิการ ของลูกจ้าง และมีการบันทึกรายละเอียดและประเด็นต่างๆ</p> <p>IN 4.7.8 ควรมีขั้นตอนการดำเนินงาน เมื่อมีอุบัติเหตุ และในกรณีฉุกเฉิน และมีข้อปฏิบัติ ที่พนักงานทุกคนสามารถเข้าใจได้ง่าย ในภาษาที่เหมาะสมสำหรับพนักงาน</p>	<p>ของอนุสัญญา ILO 184 (ดูภาคผนวกที่ 1)</p> <p>ผู้ปลูกควรดำเนินการตามแนวปฏิบัติในการทำงานที่ปลอดภัยเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอัคคีภัยตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ เพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง</p> <p>นอกจากข้อกำหนดที่กล่าวถึงใน ตัวชี้วัด 4.7.10 ถึง 4.7.12 ความปลอดภัยด้านอัคคีภัยควรครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีการซ้อมแผนฉุกเฉินประจำปี • บำรุงรักษาอุปกรณ์ความปลอดภัยและอุปกรณ์ป้องกันไฟอย่างน้อย 6 เดือนครั้ง • มีสัญญาณเตือนไฟไหม้และมีการบำรุงรักษาทุกเดือน • มีทางหนีไฟ <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะนำแผนสุขภาพและความปลอดภัยมาปฏิบัติใช้กับสมาชิก ซึ่งรวมถึงการใช้สารเคมีทางการเกษตร ผู้บริหารโครงการควรเก็บบันทึกอุบัติเหตุทั้งหมดและมีการทบทวนเป็นระยะๆ ถ้าข้อมูลที่</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>IN 4.7.9 ควรจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสม</p> <p>IN 4.7.10 อย่างน้อยร้อยละสี่สิบของจำนวนพนักงานทั้งหมด ต้องได้รับการฝึกอบรมเบื้องต้นเกี่ยวกับการดับเพลิงรวมทั้งมีการบันทึกไว้ด้วย</p> <p>IN 4.7.11 มีการจัดเก็บสารเคมีไว้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย</p> <p>IN 4.7.12 มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นทั้งในการปฏิบัติภาคสนามและการดำเนินการอื่น ๆ</p> <p>IN 4.7.13 ควรจัดให้มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นในสถานที่ทำงาน</p> <p>IN 4.7.14</p>	<p>บันทึกขากที่จะเข้าถึง ผู้บริหารต้องแสดงหลักฐานเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาใช้เพื่อค้นหาบันทึกสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่จำเป็นต้องมีการเก็บบันทึกอย่างเป็นทางการ แต่ต้องสามารถระบุและให้เหตุผลการใช้สารเคมี หรือแนวปฏิบัติในการทำงานเพื่อให้ลูกจ้างปลอดภัย</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์ตามกฎหมาย (หมอ หรือ พยาบาล)</p> <p>IN 4.7.15 ควรมีประกันอุบัติเหตุและประกันสังคมสำหรับลูกจ้าง</p>	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 4.8 พนักงาน คนงาน เกษตรกรรายย่อย และผู้รับเหมาทั้งหมด ต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม</p>	<p>IN 4.8.1 แผนงานฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ ที่รวมถึงการประเมินความต้องการการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งเอกสารประกอบแผนงาน และเก็บบันทึกประวัติการฝึกอบรมของลูกจ้างแต่ละคนรวมทั้งผู้รับเหมา</p>		<p>ผู้ปลูก และ ผู้ประกอบการ โรงงานสกัดควรให้การฝึกอบรมสำหรับพนักงานและคนงานทุกคน เพื่อพวกเขาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และรับผิดชอบงานตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และเป็นไปตามหลักการ เกณฑ์ข้อกำหนด และแนวปฏิบัติ</p> <p>ควรคัดเลือกผู้รับเหมา โดยพิจารณาจากความสามารถในการทำงานและมีความรับผิดชอบงานตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และเป็นไปตามหลักการ เกณฑ์ข้อกำหนด และแนวปฏิบัติ</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ คนงานในสวนของเกษตรกรรายย่อยใน โครงการจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมและมีทักษะการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอจากผู้จัดการ โครงการ องค์กรของรัฐ หรือ หน่วยงานที่มีคุณสมบัติ/มีความชำนาญและมีการบันทึกไว้</p> <p>สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่จำเป็นต้องมีบันทึกเกี่ยวกับการฝึกอบรม แต่สามารถแสดงให้เห็นว่า ได้รับการฝึกอบรมที่</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			จำเป็นและเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตัวเอง

หลักการข้อที่ 5: ความรับผิดชอบต่อด้านสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 5.1 มีการระบุผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น จากการบริหารจัดการสวนปาล์มและโรงงานสกัด รวมถึงการปลูกทดแทน และมีแผนการลดผลกระทบเชิงลบและแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งมีการดำเนินงานและตรวจติดตามเพื่อแสดงว่ามีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>IN 5.1.1 การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) โดยโรงงานสกัดหรือสวนปาล์ม รวมถึงหลักฐานการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่อาจจำเป็นต้องทำตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535</p> <p>IN 5.1.2 บันทึกการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีการทบทวนเป็นระยะ</p> <p>IN 5.1.3 แผนการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมมีการดำเนินงานและมีการกำหนดระเบียบปฏิบัติงานและการตรวจติดตาม</p>		<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการเหล่านี้ สามารถทำได้โดยนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)</p> <p>การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม อาจเป็นรูปแบบใดก็ได้ เช่น รายงาน ISO 14001 ระบบบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (EMS) และ/หรือ รายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ครอบคลุมประเด็นที่กล่าวถึงในเกณฑ์ข้อกำหนดนี้ และ ประเด็นที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้หยิบยกขึ้นมาในการปรึกษาหารือ แผนปฏิบัติการของฝ่ายบริหารที่ได้บันทึกไว้ที่มีการกล่าวถึง ประเด็นต่างๆ ที่ได้มาจากการประเมินผลกระทบข้างต้นและมีการติดตามรายปี</p> <p>ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม อาจมีการระบุในเรื่องผลกระทบต่อทรัพยากรดิน และ แหล่งน้ำ คุณภาพของอากาศ (เกณฑ์ข้อ 5.6) ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศน์ ตลอดจน</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>ประโยชน์สุขของประชาชนทั่วไป (เกณฑ์ข้อ 6.1 ผลกระทบด้านสังคม) ทั้งในและนอกพื้นที่</p> <p>สิ่งสำคัญ คือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เทคนิค หรือการดำเนินการใดๆ จะต้องมีการปรับปรุง ควรมีการระบุผลกระทบ และการกำหนดมาตรการลดผลกระทบใดๆ ให้เป็นปัจจุบัน ตามความจำเป็น</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการเป็นผู้รับผิดชอบในการประเมินผลกระทบสำหรับสมาชิก รวมถึงมีการวางแผนและดำเนินการตามผลที่ได้รับ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่ต้องประเมินผลกระทบอย่างเป็นทางการ แต่ ควรจะมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบของกิจกรรมและเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบ</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 5.2</p> <p>มีการระบุสถานภาพของพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (high conservation value) หากมีการ</p>	<p>IN 5.2.1</p> <p>การระบุและประเมินถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ เช่น ระบบนิเวศที่หายากและถูกคุกคาม และพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม (ERTs) ภายในพื้นที่สวนปาล์มหรือโรงงานสกัด</p>	<p>IN 5.2.3</p> <p>การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พรรณพืชพันธุ์สัตว์หรือการอนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัย</p> <p>IN 5.2.4</p> <p>การหลีกเลี่ยงการสร้างความเสี่ยงและความเสื่อมโทรมต่อถิ่นที่อยู่อาศัย</p>	<p>การเก็บรวบรวมข้อมูลควรรวมถึงการตรวจทานบันทึกทางชีวภาพที่มีอยู่ และการปรึกษาหารือกับหน่วยราชการ สถาบันวิจัย และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ อาจมีการสำรวจภาคสนามบางอย่างเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับความหลากหลายทางชีวภาพและข้อมูลที่มีอยู่</p> <p>มีการระบุพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคามและสถานะของการอนุรักษ์ ตามตารางการอนุรักษ์ของ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
ระบุอยู่ในพื้นที่สวนปาล์มน้ำมัน หรืออาจได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการสวนปาล์มหรือโรงงานสกัด ควรมีการพิจารณาการอนุรักษ์ไว้ในแผนบริหารจัดการและแผนการดำเนินงาน	<p>IN 5.2.2</p> <p>แผนการบริหารจัดการดินอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ และพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม</p>	<p>IN 5.2.5</p> <p>หลักฐานที่แสดงถึงความพยายามในการควบคุมการล่าสัตว์ การตกปลา หรือการเก็บของป่าที่ผิดกฎหมายหรือไม่เหมาะสม และมีการพัฒนามาตรการที่สามารถแก้ไขปัญหาคัดแย้งระหว่างมนุษย์และสัตว์ป่า</p>	<p>ประเทศและแสดงหลักฐานความพยายามในการอนุรักษ์พื้นที่สำหรับเขตพื้นที่ติดต่อ</p> <p>แผนการบริหารจัดการควรรวมถึงพื้นที่ที่ต้องมีการปรับปรุงและกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นควรมีการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ความพยายามในการปกป้องพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคามควรเป็นไปตามพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีการระบุรายชื่อสัตว์ป่าสงวน 15 ชนิด โดยห้ามล่า ห้ามเลี้ยง ห้ามครอบครองหรือขาย ยกเว้นสำหรับการวิจัยซึ่งต้องได้รับอนุญาตจาก เลขานุการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (Permanent Secretary of National Park, Wildlife and Plant Conservation)</p> <p>สัตว์ป่าสงวนมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) นกเงือกฟ้าหิ้งสิรินธร หรือนกตาทอง (White-eyed River – Martin) 2) แรด หรือ แรดชวา (Lesser One-Horned Javan Rhinoceros) 3) กระซู่ (Asian Two- Horns or Sumatran Rhinoceros) 4) กูปรี หรือ โคไพร (Kuoprey or Kouproh) 5) ควายป่า หรือมิงสา (Asiatic or Wild Water Buffalo) 6) ละอง หรือละมั่ง (Brow-antlered Deer or Eld's Deer)

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>7) สมันหรือเนื้อสมัน (Schomburgk 's Deer)</p> <p>8) เลียงผา หรือ กูรา หรือ โคร่า (Serow)</p> <p>9) กวางผา (Goral or Chinese Goral)</p> <p>10) นกแต้วแล้วท้องดำ (Gurney 's Pitta)</p> <p>11) นกกระเรียน (Grus antigone)</p> <p>12) แมวลายหินอ่อน (Marble Cat)</p> <p>13) สมเสร็จ (Asian or Malayan Tapair)</p> <p>14) เก้งหม้อ (Muntiacus feai)</p> <p>15) พะยูนหรือหมูน้ำ (Dugong dugon)</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพเหล่านี้สำหรับสมาชิกรวมทั้งโรงงานสกัดและสวนปาล์มของตนเอง ถ้ามีพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ ที่อาจจะกระทบจากการดำเนินการของสมาชิก ควรมีการใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อที่จะรักษาและส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่น โครงการอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจเบื้องต้นในการอนุรักษ์พรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์นั้นและความจำเป็นในการ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			อนุรักษ์ ถ้ามีพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่น โครงการอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ควรมีการใช้มาตรการที่เหมาะสมในการอนุรักษ์
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 5.3</p> <p>มีการลดของเสีย (reduced) การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ (recycled) การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำ (re-used) และการกำจัดของเสียที่มีลักษณะแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม</p>	<p>IN 5.3.1</p> <p>เอกสารระบุของเสียทั้งหมด และแหล่งที่มาของมลพิษ</p> <p>IN 5.3.2</p> <p>มีแผนการบริหารจัดการและกำจัดของเสียที่ระบุไว้ทั้งหมด และนำไปปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดมลพิษ</p>	<p>IN 5.3.3</p> <p>การกำจัดบรรจุภัณฑ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและของเสียอื่นๆ อย่างปลอดภัยโดยผู้รับเหมาที่ได้รับอนุญาต</p> <p>IN 5.3.4</p> <p>โรงงานสกัดได้รับการอนุมัติเกี่ยวกับการกำจัดของเสียจากกรมโรงงาน และมีวิธีการกำจัดของเสียตามที่ได้รับการอนุมัติ</p> <p>IN 5.3.5</p> <p>โรงงานสกัดมีการเก็บบันทึกรายงานของเสียประจำปี และบันทึกการขออนุญาตจัดเก็บของเสียใด ๆ ที่มีการเก็บมากกว่า 3 เดือน และมีหลักฐานการส่งรายงานให้กับกรมโรงงาน</p> <p>IN 5.3.6</p> <p>หลักฐานแสดงว่ามีการนำเศษเหลือจากการเก็บเกี่ยว และชีวมวลใดๆ กลับมา</p>	<p>แผนการบริหารจัดการและการกำจัดของเสีย ควรรวมมาตรการดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ระบุและติดตามแหล่งที่มาของของเสีย และมลพิษ • การปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร โดยมีการนำของเสียที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่มาใช้ประโยชน์เป็นธาตุอาหาร หรือแปรรูปเป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่ม (เช่น แผนงานผลิตอาหารสัตว์) • มีการกำจัดสารเคมีที่มีอันตราย และบรรจุภัณฑ์สารเคมีอย่างเหมาะสม ทั้งนี้บรรจุภัณฑ์สารเคมีที่เหลือใช้ (surplus chemical containers) ควรถูกกำจัด หรือทำความสะอาดในลักษณะที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (เช่น ส่งคืนให้ผู้ขาย หรือ ทำความสะอาดโดยวิธีการล้างสามครั้ง (triple rinse method) โดยไม่เกิดความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของแหล่งน้ำหรือสุขภาพมนุษย์ ควรมีคำแนะนำการกำจัดของผู้ผลิตบนฉลากติดอยู่ <p>โรงงานสกัดควรจะปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>ใช้เพื่อผลิตพลังงานและ/หรือนำไปใช้ในสวน (เกณฑ์ข้อ 4.2)</p> <p>IN 5.3.7 หลักฐานการรีไซเคิลน้ำเสียจากโรงงานสกัด</p>	<p>เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดทำแผน ที่เหมาะสมและนำแผน ไปปฏิบัติสำหรับการบริหารจัดการและการกำจัดของเสียของสมาชิก รวมถึงการกำจัดบรรจุภัณฑ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างปลอดภัย ผู้จัดการโครงการควรจะสนับสนุนและให้การศึกษากับสมาชิกเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้วิธีการลดของเสีย การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำถ้าเป็นไปได้</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระ ควรนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้ ในการกำจัดสารเคมีอันตราย และบรรจุภัณฑ์ของสารเคมีอันตรายและสามารถที่อธิบายถึงวิธีการกำจัดตามขั้นตอนบนฉลากของผู้ผลิต</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 5.4 มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้พลังงานหมุนเวียนให้มากที่สุด</p>		<p>IN 5.4.1 การติดตามการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อตันน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) หรือผลิตภัณฑ์จากปาล์มในโรงงานสกัด</p> <p>IN 5.4.2 การติดตามการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลโดยตรงในการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ต่อตัน (หรือทะเลาะปาล์มสด</p>	<p>ผู้ปลูกและโรงงานสกัดควรประเมินการใช้พลังงานโดยตรงในการดำเนินการ รวมถึงเชื้อเพลิงและไฟฟ้า และประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ซึ่งควรรวมถึงการประมาณการใช้เชื้อเพลิงของผู้รับเหมา รวมถึงการขนส่งและการใช้เครื่องจักรกลทุกประเภทถ้าเป็นไปได้ ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการกักเก็บ และใช้ก๊าซชีวภาพ</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดเตรียมแนวปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>ในกรณีที่ผู้ปลูกไม่มีโรงงานสกัด)</p> <p>IN 5.4.3 แผนปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโรงงานสกัด</p>	<p>สมาชิกและมีการนำไปปฏิบัติ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 5.5</p> <p>หลีกเลี่ยงการใช้ไฟในการเผา กำจัดขยะและเพื่อการเตรียมพื้นที่ปลูกทดแทน เว้นแต่สถานการณ์จำเพาะที่ระบุไว้ใน แนวทางของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) หรือแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของภูมิภาคอื่น</p>	<p>IN 5.5.1</p> <p>เอกสารการประเมิน การใช้ไฟเผาเพื่อเตรียมที่ดินสำหรับการปลูกทดแทน รวมถึงมาตรการควบคุมต่างๆ เพื่อป้องกันการลุกลามของไฟไปยังพื้นที่อื่น</p>	<p>IN 5.5.2</p> <p>หลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาบนดินพรุ</p>	<p>การใช้ไฟเผา กระทำได้เฉพาะกรณีที่มีการประเมินและพิสูจน์แล้วว่าให้ผลดีที่สุด และเป็นทางเลือกที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ในการลดความเสี่ยงจากการระบอบอย่างรุนแรงของศัตรูพืชและโรคพืช และมีหลักฐานยืนยันว่าการใช้ไฟ มีการควบคุมอย่างระมัดระวัง</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดให้มีการฝึกอบรม และให้ความช่วยเหลือสมาชิกเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาสำหรับการเตรียมพื้นที่ปลูก การเผาในที่โล่งไม่สามารถทำได้ยกเว้นตามที่ระบุใน แนวทางของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) หรือแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของภูมิภาคอื่น</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระควรเข้าใจถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการเผาในที่โล่งและนำมามาตรการต่าง ๆ มาใช้เพื่อลดผลกระทบนั้น</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 5.6</p> <p>มีแผนการลดมลภาวะและการ</p>	<p>IN 5.6.1</p> <p>หลักฐานระบุซึ่มลพิษและแหล่งมลพิษ</p>	<p>IN 5.6.4</p> <p>ระเบียบปฏิบัติงาน (SOP) เพื่อรักษา</p>	<p>โรงงานสกัดมีการติดตามและวิเคราะห์มลพิษและแหล่งมลพิษตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
ปล่อยมลพิษ รวมทั้งก๊าซเรือนกระจก และมีการนำแผนไปปฏิบัติใช้ และติดตามผล	<p>ของสวนปาล์มและโรงงานสกัด</p> <p>IN 5.6.2 โรงงานสกัดมีการติดตามและวิเคราะห์มลพิษและการปล่อยมลพิษจากแหล่งต่างๆ รวมถึงการวัดค่าระดับปริมาณฝุ่นละออง (TSP) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ก๊าซไนโตรเจนออกไซด์ (NO_x) ในอากาศ</p> <p>IN 5.6.2 แผนการลดมลพิษและลดการปล่อยมลพิษจากสวนปาล์มและโรงงานสกัด</p>	<p>และควบคุมการเกิดมลพิษในโรงงานสกัด</p> <p>IN 5.6.5 การกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสีย (POME)</p>	<p>สารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรทำการประเมินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทั้งหมดของสมาชิกและจัดทำแผนการลดมลพิษเพื่อให้สมาชิกนำไปปฏิบัติ เกษตรกรรายย่อยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ</p>

หลักการข้อที่ 6: ความรับผิดชอบที่มีต่อพนักงาน/ลูกจ้าง บุคคล ชุมชน ที่ได้รับผลกระทบจากผู้ปลูกและโรงงานสกัด

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 6.1</p> <p>มีการระบุผลกระทบด้านสังคม โดยกระบวนการมีส่วนร่วม จากการบริหารจัดการสวนปาล์มและโรงงานสกัด รวมถึงการปลูกทดแทน และมีแผนการลดผลกระทบเชิงลบและแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสังคม อีกทั้งมีการดำเนินงานและตรวจติดตามเพื่อแสดงว่ามีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>IN 6.1.1</p> <p>เอกสารประเมินผลกระทบด้านสังคม รวมถึงบันทึกการประชุม และหลักฐานที่แสดงว่าการประเมินผลกระทบเกิดจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ</p>	<p>IN 6.1.2</p> <p>แผนการบริหารจัดการผลกระทบด้านสังคมเพื่อลดผลกระทบเชิงลบและส่งเสริมผลกระทบเชิงบวกรวมทั้งการตรวจติดตามและทบทวนแก้ไขแผนให้ เป็นปัจจุบันเมื่อจำเป็น</p> <p>IN 6.1.3</p> <p>โรงงานสกัดควรเอาใจใส่เป็นพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ</p>	<p>การระบุผลกระทบทางสังคม ควรดำเนินการโดยผู้ปลูกปาล์ม และโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงสตรี และแรงงานต่างด้าวตามความเหมาะสมของสถานการณ์</p> <p>การมีส่วนร่วมในบริบทนี้หมายถึง กลุ่มที่ได้รับผลกระทบสามารถแสดงข้อคิดเห็น โดยผ่านองค์กรของตนเอง หรือตัวแทน (spokespersons) ที่ได้รับการเลือกอย่างอิสระ ในระหว่างการระบุผลกระทบ การทบทวนสิ่งที่พบ (findings) และการวางแผนในการลดผลกระทบและการติดตามความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผน</p> <p>ควรมีการสรรหาผู้เชี่ยวชาญอิสระเข้าร่วม เมื่อพิจารณาว่ามีความจำเป็นเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผลกระทบ (ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ) มีการระบุอย่างครบถ้วน</p> <p>ผลกระทบต่อสังคมที่เกิดขึ้นอาจมาจากกิจกรรมเช่น การสร้างถนนใหม่ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม หรือโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ การปลูกทดแทนใหม่ด้วยพืชชนิดอื่น หรือการขยายพื้นที่การปลูก การกำจัดน้ำเสียจากโรงงานสกัด การเผ้วถางพื้นที่ป่าธรรมชาติที่อยู่ใกล้เคียง การเปลี่ยนจำนวนพนักงาน/ลูกจ้าง หรือเงื่อนไขการว่าจ้างการบริหารจัดการสวนปาล์มและ โรงงานสกัดอาจมีผลกระทบด้านสังคมเกิดผลกระทบด้านสังคม)ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ(ต่อปัจจัยต่างๆเช่น</p>

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<ul style="list-style-type: none"> สิทธิการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ การดำรงชีพทางเศรษฐกิจ (เช่น การจ่ายค่าแรงงาน) และเงื่อนไขการทำงาน กิจกรรมเพื่อการดำรงชีพ คุณค่าทางวัฒนธรรม และ ศาสนา สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสุขภาพ และการศึกษา ค่านิยมอื่นๆของชุมชน ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลง เช่นการปรับปรุงการคมนาคมและการสื่อสารให้ดีขึ้น หรือการเข้ามาของกลุ่มแรงงานอพยพ (migrant labour force)จำนวนมาก <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการทำการประเมินผลกระทบด้านสังคมของสมาชิก เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถอธิบายผลกระทบด้านสังคมจากการดำเนินการของตนเองและสามารถตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ถ้ามีข้อร้องเรียน</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 6.2 มีกระบวนการสื่อสารและการปรึกษาหารืออย่างเปิดกว้างและโปร่งใสระหว่างผู้ปลูก และ/หรือโรงงานสกัด ชุมชนท้องถิ่น และ</p>	<p>IN 6.2.1 เอกสารขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือและการสื่อสาร</p>	<p>IN 6.2.2 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ สำหรับการติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>IN 6.2.3</p>	<p>การตัดสินใจที่ผู้ปลูกปาล์ม หรือ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจะวางแผนที่จะดำเนินการ ควรมีความชัดเจน เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มผู้สนใจอื่นๆ ได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร และ/หรือการปรึกษาหารือ</p>

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
ภาคีอื่นๆ ที่มีผลประโยชน์ เกี่ยวข้องกันหรือ ได้รับผลกระทบ		<p>การรักษาไว้ซึ่งรายชื่อของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บันทึกข้อมูลที่มีการสื่อสารทั้งหมด และบันทึกการปฏิบัติที่ตอบสนองต่อข้อเสนอหรือข้อเรียกร้องของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>	<p>ควรวางรูปแบบกลไกการสื่อสารและการปรึกษาหารือ ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือกลุ่มผู้สนใจอื่นๆ โดยการคำนึงถึงกลไกที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นและใช้ภาษาท้องถิ่น นอกจากนี้ ควรจัดให้มีเวทีการหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายฝ่าย การสื่อสารควรพิจารณาถึงการเข้าถึงข้อมูลที่แตกต่างกันของผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้นำหมู่บ้านกับแรงงานรายวัน กลุ่มชุมชนที่จัดตั้งขึ้นใหม่กับกลุ่มชุมชนที่มีอยู่เดิม และชนกลุ่มน้อย</p> <p>ในการติดต่อสื่อสารนี้ ควรพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลที่สาม เช่น ชุมชนที่ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน หรือรัฐบาล (หรือการรวมตัวกันของกลุ่มเหล่านี้) เพื่อช่วยความคล่องตัวในการสื่อสารกับเกษตรกรรายย่อยใน โครงการและชุมชน และกลุ่มอื่น ๆ ตามความเหมาะสม</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดให้มีกลไกที่จำเป็นและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและสื่อสารกับสมาชิก ตัวแทน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น และควรมีการบันทึกไว้</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีเอกสารเกี่ยวกับกฎระเบียบและขั้นตอน แต่ควรสามารถตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างสร้างสรรค์</p>
เกณฑ์ข้อกำหนด 6.3	IN 6.3.1	IN 6.3.2	กลไกการยุติข้อพิพาท/ ข้อโต้แย้ง ควรจัดทำขึ้นอย่างเปิดเผย และ

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
มีระบบการจัดการข้อร้องเรียนและข้อร้องทุกข์ ซึ่งเป็นที่ตกลงร่วมกันและมีการจัดทำเป็นระบบเอกสารซึ่งได้นำไปปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่าย	ระบบที่เปิดกว้างและเป็นที่ยอมรับสำหรับภาคส่วนใดๆ (ทั้งภายในและภายนอก) สำหรับจัดการข้อร้องเรียนและข้อร้องทุกข์ที่สามารถแก้ปัญหาคำร้องโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพทันเวลา และมีความเหมาะสม	มีการบันทึกกระบวนการแก้ไขข้อโต้แย้งและผลลัพธ์	เห็นพ้องอย่างเป็นเอกฉันท์จากกลุ่มที่ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง ข้อร้องทุกข์อาจเป็นเรื่องภายใน (พนักงาน/ลูกจ้าง) หรือภายนอกก็ได้ แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดให้มีกลไกเพื่อจัดการข้อร้องเรียนและข้อข้องใจสำหรับสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ และมีการเปิดเผยผลลัพธ์ให้กับกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ ผู้บริหารโครงการควรจะกระตือรือร้นที่จะแก้ไขข้อร้องเรียนและข้อข้องใจภายในระยะเวลาที่สมเหตุสมผล เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีระบบเอกสาร แต่ต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าสามารถตอบสนองในประเด็นใด ๆ หรือข้อร้องเรียนได้อย่างสร้างสรรค์
เกณฑ์ข้อกำหนด 6.4 การเจรจาตกลงใดๆ ที่เกี่ยวกับการชดเชย/ การตอบแทน ต่อความสูญเสียสิทธิตามกฎหมายหรือสิทธิตามจารีตประเพณี ต้องมีระบบการบันทึกที่เป็นเอกสารที่ชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสถาบัน/	IN 6.4.1 การจัดทำขั้นตอนปฏิบัติงานที่ระบุสิทธิในที่ดินตามกฎหมายและสิทธิในที่ดินตามจารีตประเพณี รวมถึงขั้นตอนการระบุ บุคคลที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน/ ค่าชดเชย	IN 6.4.2 การจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติในการคำนวณและการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม (เป็นค่าเงิน หรือ ในรูปแบบอื่นๆ) และนำไปใช้ปฏิบัติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางเพศในการมีอำนาจเรียกร้องสิทธิ ความเป็นเจ้าของและการเข้าถึงที่ดิน ความแตกต่างของผู้ชายถิ่นและชุมชนดั้งเดิม ความ	เกณฑ์ข้อกำหนดนี้ ควรพิจารณาพร้อมกับเกณฑ์ข้อ 2.3 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้ความช่วยเหลือสมาชิกเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการได้ที่ดินมาของสมาชิกปฏิบัติตามเกณฑ์ข้อกำหนดนี้ หากกรณีที่มีการได้มาของที่ดินต้องมีการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ควรมีระบบเอกสารที่รวมถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มที่เกี่ยวข้องและรายละเอียด

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
องค์กรของตนได้		<p>แตกต่างชนกลุ่มน้อย/ชนเผ่า ที่สามารถพิสูจน์สิทธิความเป็นเจ้าของที่ดินทางกฎหมายเทียบกับความเป็นที่ดินสาธารณะของชุมชน</p> <p>IN 6.4.3 บันทึกกระบวนการและผลลัพธ์จากการเจรจาตกลงใดๆ และการเรียกร้องค่าชดเชย และเอกสารดังกล่าวเปิดเผยต่อสาธารณะได้ รวมถึงบันทึกการจ่ายค่าชดเชย</p>	<p>เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงได้ว่าได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นที่ยอมรับจากทั้งสองฝ่าย โดย อิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอม</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 6.5 ค่าจ้าง และเงื่อนไขการทำงาน ของพนักงาน/ลูกจ้างทั้งหมดของกิจการตนเองและผู้รับเหมาอย่างน้อยต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือมาตรฐานอุตสาหกรรมขั้นต่ำ และเพียงพอต่อการดำรงชีวิตที่ดี</p>	<p>IN 6.5.1 เอกสารการจ่ายค่าจ้างและเงื่อนไข</p>	<p>IN 6.5.2 กฎหมายแรงงานและข้อตกลงของสหภาพแรงงาน หรือสัญญาการจ้างงานที่ระบุรายละเอียดการจ่ายเงินและเงื่อนไขการทำงาน เช่น ชั่วโมงการทำงาน การหักเงินค่าจ้าง การทำงานล่วงเวลา การลาป่วย การลาหยุดพักผ่อน การลาคลอด เหตุผลการเลิกจ้าง ระยะเวลาในการแจ้งล่วงหน้า เป็นต้น ในภาษาที่คนงานเข้าใจได้ หรือมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร ได้อธิบายอย่าง</p>	<p>ในกรณีการว่าจ้างคนงานชั่วคราวหรือแรงงานต่างด้าว ควรมีการกำหนดนโยบายแรงงานเป็นพิเศษขึ้น นโยบายแรงงานนี้ต้องระบุถึงการไม่เลือกปฏิบัติ ห้ามมิให้มีการสืบเปลี่ยนสัญญาว่าจ้าง และมีแผนงานการปฐมนิเทศหลังจากการรับเข้ามาโดยเน้นเป็นพิเศษเรื่อง ภาษา ความปลอดภัย กฎหมายแรงงาน การเขตรกรรม เป็นต้น การจัดทำมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีพอ มีแรงงานต่างด้าวถูกต้องตามกฎหมาย และมีข้อตกลงการว่าจ้างที่แตกต่างหากเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดการเข้าเมือง และมาตรฐานสากล การหักเงินค่าจ้าง ต้องไม่กระทบต่อการดำรงชีวิตที่ดีพอ</p> <p>ห้ามใช้แรงงานบังคับ (forced labour) (ดู อนุสัญญา ILO 29 และ 105, ภาคผนวก 1)</p>

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>ละเอียดถี่ถ้วนให้คนงานทราบ</p> <p>IN 6.5.3 ในกรณีที่ไม่มีหรือไม่สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคของรัฐ ผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียงเกี่ยวกับที่พัก น้ำใช้ การรักษาพยาบาล การศึกษา และสวัสดิการ</p>	<p>ผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และควรมั่นใจว่าผู้รับเหมาปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้ความรู้กับสมาชิกเกี่ยวกับหน้าที่ทางกฎหมายในการจ้างพนักงาน/ลูกจ้างสำหรับสวนของสมาชิกและสมาชิกควรปฏิบัติตามหน้าที่ทางกฎหมายเหล่านี้ เกษตรกรรายย่อยอิสระควรปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน การจ่ายเงินและเงื่อนไขการทำงาน</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 6.6 นายจ้างต้องเคารพสิทธิของพนักงาน/ลูกจ้างทั้งหมด ในการจัดตั้งและเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน (trade unions) ที่พนักงาน/ลูกจ้างเลือกเอง เพื่อรวมตัวกันในการเจรจาต่อรอง ในกรณีที่กฎหมายจำกัดสิทธิในการจัดตั้งองค์กร และการรวมตัวเพื่อเจรจาต่อรอง นายจ้างควรอำนวยความสะดวกให้มีการจัดตั้ง</p>	<p>IN 6.6.1 ประกาศที่เป็นภาษาท้องถิ่นที่ระบุถึงการยอมรับเสรีภาพของการรวมตัว</p>	<p>IN 6.6.2 บันทึกการประชุมกับตัวแทนสหภาพแรงงานหรือตัวแทนคนงาน</p>	<p>สิทธิของพนักงาน/ลูกจ้าง และผู้รับเหมาในการรวมตัวและต่อรองกับนายจ้างควรได้รับความเคารพตาม อนุสัญญา 87 และ 98 ขององค์การแรงงานสากล</p> <p>ไม่ว่าจะมีกฎหมายแรงงานและข้อตกลงกับสหภาพหรือไม่ สัญญาการว่าจ้างโดยตรงซึ่งมีรายละเอียดการจ่ายเงินและเงื่อนไขอื่น ๆ ที่จัดให้มีขึ้นต้องใช้ภาษาที่คนงานเข้าใจได้ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารได้อธิบายให้คนงานฟังอย่างละเอียดถี่ถ้วน</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรเคารพสิทธิของสมาชิกใน</p>

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
องค์กรอิสระและการรวมตัวเพื่อ เจรจาต่อรอง			การจัดตั้งกลุ่มตัวแทนและเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานและ ให้การยอมรับกลุ่มที่จัดตั้งในการมีส่วนร่วม การปรึกษาหารือ การ สื่อสารและการเจรจาต่อรองกับผู้บริหาร โครงการ เกณฑ์ข้อกำหนดนี้ไม่มีผลบังคับใช้สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ
เกณฑ์ข้อกำหนด 6.7 ห้ามมิให้จ้างแรงงานเด็ก หรือหา ประโยชน์จากแรงงานเด็ก เด็ก สามารถทำงานในครัวเรือน เกษตรของตนได้โดยมีผู้ใหญ่ ควบคุมดูแล การทำงานของ แรงงานเด็กต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ การศึกษา เด็กจะต้องไม่ทำงาน ที่เสี่ยงต่ออันตราย	IN 6.7.1 นโยบายและหลักฐานแสดงการปฏิบัติ ตามกฎระเบียบเกี่ยวกับอายุขั้นต่ำของ คนงาน (ไม่น้อยกว่า 15 ปี) IN 6.7.2 เก็บบันทึกรายงานของพนักงาน/ลูกจ้าง ที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 18 ปี ที่ส่งให้กับ กระทรวงแรงงานตามที่มีระบุใน พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และพระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546		ผู้ปลูก และผู้ประกอบการ โรงงานสกัดควรระบุให้ชัดเจนในเรื่อง ของอายุขั้นต่ำในการรับเข้าทำงาน รวมถึงชั่วโมงการทำงานและควร มีการรวมเข้าไว้ในนโยบายของบริษัท เฉพาะคนงานที่มีอายุอย่างน้อย 15 ปีเท่านั้นที่อาจได้รับการจ้างงาน ยกเว้นกรณีการใช้แรงงานในครัวเรือนเกษตร ในกรณีที่มีการจ้างงาน และคนงานมีอายุระหว่าง 15 ถึง 18 ปี บริษัท ต้องจัดทำรายงานส่งไปที่กระทรวงแรงงานหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องตามที่ระบุในข้อกำหนดของกฎหมาย แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระ ควร การใช้แรงงานเด็กสามารถยอมรับได้ในกรณีที่ เด็กทำงานใน ครัวเรือนเกษตรของตน โดยมีผู้ใหญ่ควบคุมดูแล และไม่ส่งผล กระทบต่อการศึกษาและเป็นไปตามกฎหมาย
เกณฑ์ข้อกำหนด 6.8 นายจ้างจะต้องไม่เลือกปฏิบัติใน	IN 6.8.1 นโยบายที่เปิดเผยมต่อสาธารณะที่ระบุ	IN 6.8.2 หลักฐานแสดงว่า ไม่มีมีการเลือกปฏิบัติ	ให้ใช้ขั้นตอนปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ในเกณฑ์ข้อ 6.3 การเลือก

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>การจ้างงานเนื่องจากความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ วรรณะ ถิ่นกำเนิด ศาสนา ความพิการ เพศสภาพ การแสดงออกทางเพศ (sexual orientation) สมาชิกสภาพแรงงาน การสังกัดกลุ่มการเมือง หรืออายุ</p>	<p>ความเสมอภาคด้านโอกาสของพนักงาน/ลูกจ้าง และมีการระบุกลุ่มที่เกี่ยวข้อง/ได้รับผลกระทบในสภาพแวดล้อมขององค์กร</p>	<p>กับลูกจ้างและกลุ่มต่างๆซึ่งรวมถึงแรงงานต่างด้าวด้วย</p>	<p>ปฏิบัติในเชิงบวกโดยการจ้างงาน และจัดผลประโยชน์ให้กับชุมชนใดชุมชนหนึ่งเป็นการเฉพาะ สามารถดำเนินการได้เมื่อเป็นส่วนหนึ่งจากผลการเจรจาตกลง</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องมั่นใจได้ว่า สตรี ชนพื้นเมือง และ ชนหมู่น้อย มีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาต่อรอง การเลือกปฏิบัติในเชิงบวกโดยการจ้างงาน และจัดผลประโยชน์ให้กับชุมชนใดชุมชนหนึ่งเป็นการเฉพาะ สามารถดำเนินการได้ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งจากผลการเจรจาตกลง</p> <p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดควรมีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาต่อรอง</p> <p>เกษตรกรรายย่อยจำเป็นต้องปฏิบัติตามตัวชี้วัด 6.8.2</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 6.9</p> <p>มีนโยบายป้องกันการคุกคามทางเพศและการใช้ความรุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบ รวมทั้งการปกป้องสิทธิในการเจริญพันธุ์ของสตรี และมีการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติใช้</p>	<p>IN 6.9.1</p> <p>นโยบายการป้องกันการคุกคามทางเพศและการใช้ความรุนแรง รวมทั้งบันทึกการดำเนินงานตามนโยบาย</p> <p>IN 6.9.2</p> <p>กลไกรับเรื่องร้องทุกข์สำหรับคนงานทั้งหมด รวมถึงผู้รับเหมา</p>	<p>IN 6.9.3</p> <p>มีการแต่งตั้งตัวแทน หรือ คณะกรรมการสิทธิสตรี (Gender committee) เพื่อที่จะดูแลประเด็นต่างๆ ของพนักงาน/ลูกจ้าง</p>	<p>ควรมีนโยบายที่ชัดเจนซึ่งจัดทำขึ้นจากการหารือกับพนักงาน/ลูกจ้าง ผู้รับเหมา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่นๆ และควรเปิดเผยต่อสาธารณะ มีการติดตามความคืบหน้าในการใช้นโยบายนี้อย่างสม่ำเสมอ และบันทึกผลการติดตามกิจกรรมต่างๆ ไว้ด้วย</p> <p>เพื่อปฏิบัติตามเกณฑ์ข้อกำหนดนี้ อาจจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิสตรี (Gender committee) ที่รับผิดชอบในเรื่องเฉพาะของสตรี โดยคณะกรรมการนี้ มีผู้แทนจากทุกสาขางาน และเป็นผู้พิจารณาเรื่องต่างๆ เช่น การฝึกอบรมสิทธิของสตรี การให้คำปรึกษาแก่สตรีที่</p>

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง ศูนย์ดูแลเด็กเล็กซึ่งจัดหาโดยผู้ปลูกปาล์ม และผู้ประกอบการโรงงานสกัด สตรีได้รับอนุญาตให้นมบุตร ได้ถึงเก้าเดือน ก่อนที่จะกลับไปทำงานเกี่ยวกับการฉีดยา สารเคมี หรือการใช้สารเคมี และสตรีได้รับเวลาพักระหว่างงาน เป็นการเฉพาะเพื่อสามารถให้นมบุตรได้</p> <p>อย่างไรก็ตามการเลือกปฏิบัติต่อผู้ชายอาจเกิดขึ้นได้ และควรมีการคำนึงถึงประเด็นเหล่านี้ในการพิจารณาด้วย</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมีนโยบายด้านนี้และนำไปปฏิบัติกับสมาชิก</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระแสดงให้เห็นว่ามีความเคารพในสิทธิในการเจริญพันธุ์ของลูกจ้างและมีหลักฐานแสดงว่าคนงานหญิงในสวนสามารถร้องเรียนได้</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 6.10</p> <p>ผู้ปลูกและโรงงานสกัดมีการดำเนินธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใสกับเกษตรกรรายย่อยและธุรกิจอื่นๆ ในท้องถิ่น</p>	<p>IN 6.10.1</p> <p>การบันทึกกลไกด้านราคาทะเลาะปาล์มสด (FFB) และปัจจัยการผลิต/บริการ</p>	<p>IN 6.10.2</p> <p>ราคารับซื้อทะเลาะปาล์มสดในปัจจุบัน และ ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ</p> <p>IN 6.10.3</p> <p>หลักฐานแสดงว่าทุกฝ่ายมีความเข้าใจในสัญญาข้อตกลงที่ทำไป และข้อสัญญาดังกล่าวมีความเป็นธรรม</p>	<p>การทำธุรกรรมกับเกษตรกรรายย่อย ควรพิจารณาถึงประเด็นต่างๆ เช่น บทบาทของพ่อค้าคนกลาง/ ลานเท การขนส่ง และการเก็บรักษาทะเลาะปาล์มสด รวมถึงคุณภาพ และการแบ่งชั้นคุณภาพ การหมุนเวียนธาตุอาหารกลับมาใช้ใหม่ของทะเลาะปาล์มสดควรนำมาพิจารณา (ภายใต้ข้อ 4.2) ในกรณีที่เกษตรกรรายย่อยไม่สามารถนำของเสียไปหมุนเวียนใช้ได้ การจ่ายค่าชดเชย/ ค่าตอบแทนสำหรับมูลค่าธาตุอาหารที่ส่งออกไปอาจกำหนดไว้ในราคาทะเลาะปาล์มสด</p>

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
		<p>ถูกต้องตามกฎหมาย และ โปร่งใส</p> <p>IN 6.10.4 การชำระเงินให้กับคู่สัญญาตรงตามเวลาที่ตกลงกันได้</p>	<p>กลไกราคาที่เป็นธรรม และ โปร่งใสถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากกับผู้ปลูกนอกโครงการ ซึ่งได้ทำสัญญาผูกพันการขายทะลายนาล์มสดทั้งหมดให้แก่โรงงานสกัดเฉพาะโรง</p> <p>หากโรงงานสกัดต้องการให้เกษตรกรรายย่อยเปลี่ยนวิธีปฏิบัติให้ เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของ RSPO โรงงานสกัดต้องพิจารณาถึงต้นทุนของการเปลี่ยนวิธีปฏิบัติของเกษตรกร และความเป็นไปได้ในการชำระค่าทะลายนาล์มสดล่วงหน้า</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องมั่นใจว่าการทำธุรกรรมกับสมาชิกและภาคธุรกิจอื่น ๆ ในชุมชนมีความโปร่งใสและเป็นธรรม และปฏิบัติตาม เกณฑ์ 6.10</p> <p>เกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระต้องสามารถเข้าถึงขั้นตอนการร้องทุกข์ ภายใต้เกณฑ์กำหนดข้อ 6.3 ถ้าพิจารณาว่าไม่ได้รับราคาทะลายนาล์มสด ที่เป็นธรรม ไม่ว่าจะ มีพ่อค้าคนกลางเข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม</p> <p>หลักฐานที่จัดให้มีขึ้น ทุกฝ่ายควรมีความเข้าใจในสัญญาข้อตกลงที่ทำไป และข้อสัญญาดังกล่าวมีความเป็นธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และ โปร่งใส และต้นทุน การจ่ายเงิน มีการอธิบายและเป็นที่ยอมรับก่อนล่วงหน้า</p>
เกณฑ์ข้อกำหนด 6.11		IN 6.11.1	การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นควรอยู่บนพื้นฐานของผลการ

เกณฑ์ข้อกำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
ผู้ปลูกและผู้ประกอบการ โรงงานสกัดให้ความสำคัญสนับสนุนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตามความเหมาะสม		การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น อยู่บนพื้นฐานของผลการปรึกษาร่วมกับชุมชนท้องถิ่น	<p>ปรึกษาร่วมกับชุมชนท้องถิ่น ดูเกณฑ์ข้อ 6.2 ประกอบ การปรึกษาร่วมดังกล่าว ควรปฏิบัติตามหลักของความโปร่งใส การเปิดเผย และ การมีส่วนร่วม และควรส่งเสริมให้ชุมชนได้ระดับถึงลำดับความสำคัญและความต้องการของชุมชนเอง รวมถึงความต้องการที่แตกต่างกันของผู้หญิง และผู้ชาย</p> <p>เมื่อผู้สมัครงานมีคุณสมบัติที่เท่ากัน ควรให้สิทธิพิเศษกับสมาชิกในชุมชนท้องถิ่นก่อนเสมอ การเลือกปฏิบัติเชิงบวกถือว่าไม่ขัดแย้งต่อเกณฑ์ข้อ 6.8</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นควรมาจากผลของการปรึกษาร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และขึ้นอยู่กับขนาดขององค์กร</p> <p>เกณฑ์ข้อกำหนดนี้ไม่มีผลบังคับใช้สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ</p>

หลักการข้อที่ 7: การพัฒนาการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่อย่างมีความรับผิดชอบ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 7.1</p> <p>มีการประเมินผลกระทบด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นอิสระ ครอบคลุม และมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเริ่มทำการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่หรือก่อนการดำเนินการหรือก่อนการขยายพื้นที่ปลูกที่มีอยู่เดิม และนำผลการประเมินมาวางแผน การบริหารจัดการและดำเนินการ</p>	<p>IN 7.1.1</p> <p>การประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยวิธีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมถึงกลุ่มที่มีได้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>IN 7.1.2</p> <p>นำผลการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมาจัดทำแผนบริหารจัดการและขั้นตอนการดำเนินงานที่เหมาะสม และมีการนำแผนไปปฏิบัติและมีการติดตามและทบทวนแผน</p>	<p>IN 7.1.3</p> <p>การประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมควรพิจารณาถึงผลกระทบของเกษตรกรและเกษตรกรรายย่อยในโครงการ ถ้ามี</p>	<p>สำหรับโรงงานสกัด หรือสวนปาล์มที่อาจต้องทำการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 การทำ EIA ควรรวมถึงการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในตัวชี้วัด 7.1.1 (ดูเกณฑ์กำหนดข้อ 5.1 และ 6.1)</p> <p>การทำการประเมิน SEIA โดยผู้เชี่ยวชาญภายในองค์กรหรือผู้เชี่ยวชาญอิสระที่มีความสามารถและชำนาญในการประเมินโดยมีหลักฐานความเชี่ยวชาญของผู้ทำการประเมินเก็บไว้</p> <p>การระบุผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลกระทบด้านสังคม โดยวิธีการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยอาจมีการสัมภาษณ์ ประชุม และการทบทวนสิ่งที่พบ และแผนการลดผลกระทบร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐบาล และ NGOs</p> <p>ผลกระทบที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นจากกิจกรรมหลักที่วางไว้ ควรได้รับการประเมินก่อนการพัฒนา การประเมินผลควรรวมถึงประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างน้อย โดยไม่มีการลำดับความชอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> • การประเมินผลกระทบของกิจกรรมหลักทั้งหมดที่ได้

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>วางไว้ รวมถึงการปลูก การดำเนินงาน โรงงานสกัด ถนน และ โครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินควรรวมถึงการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ซึ่งอาจได้รับผลกระทบในแง่ลบ (ดูเกณฑ์ข้อ 7.3) ● การประเมินผลกระทบที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นกับระบบนิเวศทางธรรมชาติที่ติดกับพื้นที่ที่มีแผนจะพัฒนา รวมถึงการพัฒนาหรือการขยายพื้นที่ปลูก ซึ่งจะไปกระทบกับระบบนิเวศทางธรรมชาติใกล้เคียง ● การระบุเส้นทางน้ำ และการประเมินผลกระทบที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นกับระบบอุทกวิทยา จากแผนการพัฒนาที่วางไว้ ควรมีการวางมาตรการและนำไปดำเนินการเพื่อรักษาปริมาณ และคุณภาพของทรัพยากรน้ำ ● การสำรวจข้อมูลพื้นฐานของดิน และข้อมูลภูมิประเทศ รวมถึงการระบุดินที่ด้อยคุณภาพ และดินที่มีความเปราะบาง พื้นที่ที่มีแนวโน้มต่อการถูกชะล้างพังทลายของดิน และพื้นที่ลาดชันที่ไม่เหมาะสำหรับการปลูก ● วิเคราะห์ประเภทที่ดินที่นำมาใช้ (ป่า ป่าเสื่อมโทรม

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>พื้นที่ที่มีการแสวงหาแล้ว)</p> <ul style="list-style-type: none"> • วิเคราะห์เกี่ยวกับสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดิน และสิทธิในการใช้ที่ดิน • วิเคราะห์รูปแบบการใช้ที่ดินในปัจจุบัน • ประเมินแนวโน้มผลกระทบด้านสังคมที่มีต่อชุมชนแวดล้อมสวนปาล์ม รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบที่แตกต่างกันที่มีต่อหญิงและชาย ชุมชนกลุ่มน้อย/ชนเผ่า กลุ่มผู้อพยพกับผู้ที่อยู่อาศัยดั้งเดิม <p>การประเมินผลการเก็บสะสมปริมาณคาร์บอนที่อยู่เหนือหรือใต้ดินเป็นสิ่งสำคัญแต่อยู่นอกเหนือขอบเขตการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA)</p> <p>แผน และการปฏิบัติในภาคสนามควรมีการพัฒนาและดำเนินการโดยรวมเข้ากับผลการประเมิน หากผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการประเมินมีผลกระทบเป็นอย่างมาก การพัฒนาไม่ควรดำเนินการต่อไป</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรรับผิดชอบในการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (SEIA) สำหรับสมาชิก สมาชิกควรตระหนักถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมจากการดำเนินการตามที่ระบุใน SEIA และมีการนำแผนไปปฏิบัติ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ในการวางแผนและการได้มาของที่ดินใหม่ ต้องระบุและปรึกษาก่อนเข้าครอบครองหรือใช้ที่ดิน และต้องมั่นใจว่าการปลูกปาล์มในพื้นที่ใหม่มีการคำนึงถึงหลักการและเกณฑ์กำหนด RSPO ที่เกี่ยวข้อง
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 7.2</p> <p>มีการนำข้อมูลสำรวจดิน และภูมิประเทศ มาใช้ในการวางแผนการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ และนำผลลัพธ์มาประกอบการวางแผนและการดำเนินการ</p>	<p>IN 7.2.1</p> <p>จัดให้มีแผนที่แสดงความเหมาะสมของดิน หรือการสำรวจดินอย่างเพียงพอ เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มในระยะยาว</p>	<p>IN 7.2.2</p> <p>จัดให้มีข้อมูลภูมิประเทศอย่างเพียงพอเพื่อประกอบการวางแผนระบบระบายน้ำและชลประทาน ถนน และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ</p> <p>IN 7.2.3</p> <p>ผลการสำรวจดิน และข้อมูลภูมิประเทศควรรวมเข้ากับแผนการดำเนินการสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่</p>	<p>กิจกรรมเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม SEIA (7.1) แต่ไม่จำเป็นต้องประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญอิสระ แผนที่แสดงความเหมาะสมของดิน หรือการสำรวจดิน ควรจะเหมาะสมกับขนาดของการดำเนินการ และควรรวมถึงข้อมูลประเภทของดิน สภาพภูมิประเทศ ระยะเวลาที่รากดูดซับอาหาร สภาพดินปนหิน ความอุดมสมบูรณ์และความยั่งยืนของดิน ควรระบุดินที่ไม่เหมาะกับการปลูกหรือต้องการการปรับปรุงเป็นพิเศษ ข้อมูลเหล่านี้ควรนำไปใช้ประกอบในการวางแผนการปลูกปาล์ม มาตรการต่างๆควรมีการวางแผนไว้เพื่อให้การชะล้างพังทลายของดินเกิดน้อยที่สุดโดยการเลือกใช้เครื่องจักรกลหนักที่เหมาะสม การทำแนวระดับขั้นบันไดบนพื้นที่ลาดเอียง การสร้างถนนที่เหมาะสม การคลุมหน้าดินและการป้องกันแนวสันดินฝั่งน้ำ (river banks) ฯลฯ</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรทำการสำรวจดินอย่างเพียงพอสำหรับสมาชิก เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>ในการปลูกปาล์มในระยะยาว แผนที่ระบุความเหมาะสมของดินหรือการสำรวจดินควรเหมาะสมกับขนาดของการดำเนินการ ผู้บริหาร โครงการหรือ โรงงานสกัดที่ซื้อทะลายปาล์มสดจากสมาชิกอาจจะรวบรวมข้อมูลของดินและให้ข้อมูลกับสมาชิก ควรมีการระบุดินที่ไม่เหมาะสมในการปลูกและดินที่ต้องการการปรับปรุงบำรุงเป็นพิเศษ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องมั่นใจว่าสมาชิกทั้งหมดใช้ขั้นตอนการดำเนินการเดียวกันตามความต้องการของ โรงงานสกัดและสวนปาล์มใหม่ กิจกรรมเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับ SEIA (เกณฑ์ข้อ 7.1) แต่ไม่จำเป็นต้องทำโดยผู้เชี่ยวชาญอิสระ</p> <p>การประเมินความเหมาะสมของดินเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ เกษตรกรรายย่อย โดยเฉพาะเมื่อมีจำนวนผู้ผลิตมากรายอย่างมีนัยสำคัญที่ดำเนินการอยู่ในบริเวณเดียวกัน องค์กรของเกษตรกรรายย่อยหรือ โรงงานสกัดที่รับซื้อทะลายปาล์มสด จากเกษตรกรรายย่อย แต่ละรายอาจเป็นผู้รวบรวมและให้ข้อมูลก็ได้</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 7.3 พื้นที่ปลูกใหม่ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2548 เป็นต้น</p>	<p>IN 7.3.1 การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ก่อนการเปลี่ยนแปลงสภาพใดๆ</p>	<p>IN 7.3.2 บันทึกวันที่ ที่เตรียมพื้นที่ และวันเริ่มดำเนินการ</p>	<p>กิจกรรมข้อนี้ควรรวมเข้าไว้กับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (SEIA) ตามเกณฑ์ข้อ 7.1 เกณฑ์ข้อนี้ใช้กับป่าและพื้นที่ป่าประเภทอื่นๆ เกณฑ์นี้บังคับใช้ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
ไป ห้ามมิให้มีการปลูกปาล์ม น้ำมันใหม่ในป่าปฐมภูมิ หรือใน เขตพื้นที่ใดๆ ที่ต้องรักษาหรือ ส่งเสริมตามลักษณะที่มีคุณค่าสูง ในการอนุรักษ์ (HCV) ลักษณะ หนึ่งหรือมากกว่า	โดยมีการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		<p>สิทธิการเป็นเจ้าของที่ดิน หรือเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการสวน ปาล์มหลังจากวันที่กำหนดไว้ หากมีการระบุขอบเขตพื้นที่ตาม ลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs) ในพื้นที่ถือครอง และในกรณีดังกล่าวควรมีการวางแผนการปลูกปาล์มใหม่เพื่อ การรักษาไว้หรือส่งเสริมตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์</p> <p>กระบวนการประเมิน HCV จะต้องมีการฝึกอบรมที่เหมาะสม และมีผู้เชี่ยวชาญ และต้องจัดให้มีการปรึกษาหารือกับชุมชน ท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการระบุลักษณะที่มีคุณค่าสูงใน การอนุรักษ์ (HCVs) ทางสังคม</p> <p>การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCV) ควรทำ ตามเกณฑ์กำหนดเกี่ยวกับ HCV จากการศึกษาของประเทศ หรือตาม Global HCV Toolkit หากยังไม่มีการศึกษาของ ประเทศ (ดูคำนิยาม)</p> <p>การพัฒนาควรพยายามหาทางใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีการแผ้วถาง แล้ว และ/หรือพื้นที่เสื่อมโทรม การพัฒนาสวนไม่ควรส่งผล ทางอ้อมต่อพื้นที่ป่า โดยการใช้พื้นที่ทางการเกษตรที่มีอยู่ ทั้งหมดในบริเวณดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่มีการจัดทำแผนที่ภูมิทัศน์แสดงระดับลักษณะที่มีคุณค่า</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			<p>สูงในการอนุรักษ์ (HCV) ควรนำไปพิจารณาวางแผนโครงการ ไม่ว่าแผนที่นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนการใช้ที่ดินของรัฐก็ตาม</p> <p>สำหรับคำจำกัดความ ลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs) คู่มือคำนิยาม</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ</p> <p>ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้ความช่วยเหลือสมาชิกในการระบุชี้ลักษณะ/พื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ภายในที่ดินของเกษตรกรรายย่อย</p> <p>เกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระควรตระหนักถึงพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ที่อยู่ภายในที่ดินของตนเอง และสามารถแสดงได้ว่าไม่มีการปลูกปาล์มใหม่ในพื้นที่ป่าปฐมภูมิ และพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระควรจะปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับ HCV ในบริเวณที่ดินหรือ บริเวณรอบที่ดินของตนเอง</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 7.4</p> <p>หลีกเลี่ยงการปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณกว้างในพื้นที่สูงชัน และ/</p>		<p>IN 7.4.1</p> <p>จัดให้มีแผนที่ระบุเขตดินที่ด้อยคุณภาพและดินที่มีความเปราะบาง ดิน</p>	<p>กิจกรรมนี้อาจรวมไว้กับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (SEIA) ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1 ควรหลีกเลี่ยงการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มในดินพรุ และดินที่มีความ</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
หรือ ในดินที่ด้อยคุณภาพ และ ดินที่มีความเปราะบาง		<p>พรุ รวมถึงพื้นที่ที่มีความลาดชันมากเกินไป</p> <p>IN 7.4.2 เมื่อมีการจำกัดขอบเขตพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันในดินที่ด้อยคุณภาพ และมีความเปราะบาง ควรมีการวางแผนและนำไปปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ดินได้รับผลกระทบด้านลบ</p>	<p>เปราะบางอื่น ๆ (ดูเกณฑ์ข้อ 4.3) ดินที่มีความเปราะบางหรือดินด้อยคุณภาพในกรณีนี้ รวมถึงพื้นที่สูงชัน ดินทราย และดินพรุ ผลกระทบด้านลบ อาจรวมถึง การชะล้างพังทลายที่เพิ่มขึ้น ความเสี่ยงต่ออุทกภัย หรือความเสี่ยงต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในบริเวณพื้นที่นอกสวนปาล์ม ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงต่อไฟไหม้ (เกณฑ์ข้อ 5.5)</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมั่นใจว่าสมาชิกหลีกเลี่ยงการปลูกปาล์มใหม่ในพื้นที่สูงชัน และ/หรือในดินที่ด้อยคุณภาพและดินที่เปราะบาง ถ้าพื้นที่นั้นเป็นเพียงพื้นที่เดียวสำหรับการดำรงชีวิต ควรมีการพัฒนาที่ดิน โดยการใช้มาตรการที่เหมาะสมตามแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการ</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระต้องไม่ปลูกปาล์มใหม่ในพื้นที่สูงชัน และ/หรือในดินที่ด้อยคุณภาพและดินที่มีความเปราะบาง ถ้าพื้นที่นั้นเป็นเพียงพื้นที่เดียวสำหรับการดำรงชีวิต ควรมีการพัฒนาที่ดิน โดยการใช้มาตรการที่เหมาะสม</p>
เกณฑ์ข้อกำหนด 7.5 ไม่ให้มีการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่บนที่ดินของชาวบ้าน โดย	IN 7.5.1 เอกสารประเมินผลกระทบด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม มีการประเมินทั้ง	IN 7.5.4 แผนที่แสดงพื้นที่ที่มีการยกเลิกสิทธิ	เมื่อการปลูกในพื้นที่ใหม่ได้รับการยอมรับ แผนการบริหารจัดการ และดำเนินการควรคงไว้ซึ่งสถานที่เคารพสักการะบูชา

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>ปราศจากการยินยอมอย่างอิสระ และได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอมจากเจ้าของที่ดินเดิม และต้องดำเนินการผ่านระบบเอกสารที่เปิดโอกาสให้ชนพื้นเมือง , ชุมชนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสถาบัน/องค์กรตัวแทนของตนเอง</p>	<p>ผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบโดยวิธีการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งบันทึกผู้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ควรรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1</p> <p>IN 7.5.2 เอกสารเกี่ยวกับแผนงานหรือบันทึกการประชุมกับชุมชนท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อสื่อสารเกี่ยวกับแผน การปลูกป่าล้มในพื้นที่ใหม่และรับฟังความคิดเห็น</p> <p>IN 7.5.3 เอกสารแสดงการโอนสิทธิ์และข้อตกลงที่ปราศจากการบีบบังคับจากชุมชนท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบ เมื่อมีการได้มาซึ่งที่ดินตามสิทธิทางจารีตประเพณี</p>		<p>ของท้องถิ่น ควรทำข้อตกลงกับชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น โดยปราศจากการบีบบังคับ หรือการใช้อิทธิพลอื่นๆ (ดูแนวปฏิบัติข้อ 2.3)</p> <p>หลักฐานอาจอยู่ในรูปแบบของ เอกสารข้อตกลงจากคนพื้นเมือง และจากชุมชนท้องถิ่นซึ่งได้รับการยอมรับหรืออนุมัติจากผู้ใหญ่บ้านหรือหัวหน้ากลุ่มของชนพื้นเมืองตามกฎระเบียบท้องถิ่น</p> <p>กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หมายรวมถึงกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ หรือเกี่ยวข้องกับการปลูกป่าล้มใหม่</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการสามารถแสดงได้ว่า การได้มาซึ่งที่ดินของสมาชิกไม่ได้รักรอนสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณี เมื่อมีการได้มาซึ่งที่ดินตามสิทธิทางจารีตประเพณี ควรมีหลักฐานการโอนสิทธิ์ (เช่น การขาย) หรือการจ่ายค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงไว้</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงสิทธิการครอบครองที่ดิน หากมีการได้มาซึ่งที่ดินตามสิทธิทางกฎหมายและสิทธิทางจารีตประเพณี ควรมีหลักฐานการโอนสิทธิ์ (เช่น การขาย) หรือการจ่ายค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงไว้</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 7.6 ชาวบ้านได้รับค่าตอบแทนสำหรับการได้มาซึ่งที่ดินและการโอนสิทธิ์ในที่ทำกิน โดยที่ชาวบ้านยินยอมอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้า ก่อนการยินยอม และเป็นไปตามข้อตกลงในการเจรจา</p>	<p>IN 7.6.1 เอกสารที่มีการระบุชี้และการประเมินสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณี กิจกรรมนี้ ควรรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1</p> <p>IN 7.6.2 การจัดทำระบบเพื่อระบุชี้บุคคลที่มีสิทธิ์ในการรับค่าตอบแทน และระบบการคำนวณ และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนอย่างยุติธรรม (ในรูปตัวเงินหรืออื่นๆ)</p> <p>IN 7.6.3 กระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียกร้องค่าตอบแทนใดๆควรบันทึกเป็นเอกสาร และเปิดเผยต่อสาธารณะ</p>	<p>IN 7.6.4 ชุมชนที่สูญเสียสิทธิ์การเข้าถึงที่ดินและการใช้ที่ดินจากการขยายพื้นที่สวนปาล์ม มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาสวนปาล์ม</p>	<p>ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิ์แต่งตั้งตัวแทนของตนเองและมีการบันทึกไว้ อ้างถึงเกณฑ์ข้อ 2.2, 2.3 และ 6.4 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกัน ข้อกำหนดนี้หมายรวมถึงชนพื้นเมืองด้วย</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ อ้างถึงแนวปฏิบัติที่ระบุใน เกณฑ์ข้อ 6.4</p>
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 7.7 หลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาในการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกใหม่ นอกเหนือจาก กรณีเฉพาะที่ได้ระบุไว้ในแนวทางการปฏิบัติ ASEAN หรือแนวทางปฏิบัติที่ดี</p>	<p>IN 7.7.1 เอกสารการประเมิน เมื่อมีการใช้ไฟเผาสำหรับเตรียมพื้นที่ปลูกปาล์ม กิจกรรมนี้ ควรรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1</p>	<p>IN 7.7.3 บันทึกการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ไฟเผาและมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันการลุกลามของไฟ</p>	<p>การใช้ไฟเผาควรใช้เฉพาะ ในกรณีที่ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า การใช้ไฟเผาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุด และเป็นทางเลือกที่มีผลเสียหายน้อยที่สุดในการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของรุนแรงของศัตรูพืชและ โรคพืชให้เหลือน้อยที่สุด และมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการควบคุมการใช้ไฟเผาอย่าง</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
ที่สุดของภูมิภาคอื่นๆ	<p>IN 7.7.2 หลักฐานการอนุมัติการเผาที่ควบคุมตามทีระบุไว้ใน แนวทางการปฏิบัติ ASEAN หรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในภูมิภาคอื่นๆ</p>		<p>ระมัดระวัง แผนงานส่งเสริม/ แผนฝึกอบรมสำหรับเกษตรกรย่อยอาจมีความจำเป็น</p> <p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมั่นใจว่าการใช้ไฟเผาควรใช้เฉพาะในกรณีที่ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า การใช้ไฟเผาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุด และเป็นทางเลือกที่มีผลเสียหายน้อยที่สุดต่อการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อโรคพืชและโรคพืชให้เหลือน้อยที่สุดในระหว่างการเตรียมพื้นที่ปลูกใหม่ และมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการควบคุมการใช้ไฟเผาอย่างระมัดระวัง</p> <p>การใช้ไฟเผานั้นอาจเป็นที่ยอมรับ ตัวอย่างเช่น การอ้างอิงตาม “แนวทางปฏิบัติตามนโยบาย ASEAN ว่าด้วยการไม่ใช้ไฟเผา” (Guidelines for the implementation of the ASEAN policy on zero burning) หรือแนวทางอื่นที่เทียบเคียงกันได้ของภูมิภาคอื่น</p> <p>เกษตรกรรายย่อยอิสระควรมีความเข้าใจถึงแนวโน้มผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคมจากการใช้ไฟเผาในระหว่างการเตรียมพื้นที่ปลูกใหม่ และควรมีมาตรการควบคุมการลุกลามของไฟ องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการฝึกอบรม</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
			และให้ความรู้กับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

หลักการข้อที่ 8: ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงกิจกรรมหลักอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
<p>เกณฑ์ข้อกำหนด 8.1 ผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดมีการตรวจติดตามและทบทวนกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งจัดทำและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานที่แสดงการปรับปรุงการดำเนินงานหลักอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>IN 8.1.1 ผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งมีการตรวจติดตามและทบทวนกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงการดำเนินงานหลักอย่างต่อเนื่อง โดยต้องรวมถึงข้อกำหนดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การลดการใช้สารเคมีบางประเภท (เกณฑ์ข้อ 4.6) ● สุขอนามัยและความปลอดภัย (เกณฑ์ข้อ 4.7) ● ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์ข้อ 5.1) ● การลดปริมาณของเสีย (เกณฑ์ข้อ 5.3) ● มลภาวะและการปล่อยมลพิษ (เกณฑ์ข้อ 5.6) ● ผลกระทบด้านสังคม 		<p>แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศ ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของตัวแทนของสมาชิก ซึ่งพิจารณาถึงผลกระทบหลักด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และโอกาสในการปรับปรุงเกษตรกรรายย่อยอิสระควรตระหนักและจำเป็นต้องเข้าใจถึงความสำคัญของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เกษตรกรรายย่อยควรมีแนวปฏิบัติและการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง</p>

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด		แนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดรอง	
	(เกณฑ์ข้อ 6.1)		

คำนิยาม

สิทธิตามจารีตประเพณี (Customary rights) หมายถึง รูปแบบที่ดินของชุมชนและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมาเป็นระยะเวลายาวนานตามกฎหมายว่าด้วยจารีตประเพณีของชนพื้นเมือง คุณค่า ขนบธรรมเนียม และประเพณีของชนพื้นเมือง รวมถึงการใช้ตามฤดูกาลและวัฏจักร แทนที่จะเป็นสิทธิในที่ดินตามกฎหมายอย่างเป็นทางการและทรัพยากรที่ออกโดยรัฐ (จากนโยบายการปฏิบัติงานของธนาคารโลก 4.10 (World Bank Operational Policy))

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment) หมายถึง กระบวนการคาดการณ์และประเมินผลของการดำเนินการใดๆที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม หลังจากนั้นได้ใช้ผลสรุปเป็นเครื่องมือในการวางแผน และการตัดสินใจ

พื้นที่ป่าที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (High Conservation Value Forest - HCVF) หมายถึง ป่าไม้ที่มีความจำเป็นต่อการรักษาหรือส่งเสริมตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ลักษณะหนึ่งหรือมากกว่า

- HCV1 พื้นที่ป่าซึ่งมีความหนาแน่นอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณค่าในเชิงความหลากหลายทางชีวภาพในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ (เช่น พันธุ์เฉพาะถิ่น พันธุ์ที่เสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์)
- HCV2 พื้นที่ป่าซึ่งมีลักษณะของภูมิทัศน์ขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ ซึ่งมีหน่วยบริหารจัดการ โดยประชากรพืชพรรณและพันธุ์สัตว์ต่างๆส่วนมากมีชีวิตและเจริญเติบโตได้ในรูปแบบของการกระจายตัวและอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ
- HCV3 พื้นที่ป่าซึ่งมีระบบนิเวศน์ที่หายาก ถูกคุกคามหรือใกล้จะสูญหาย
- HCV4 พื้นที่ป่าซึ่งอำนวยประโยชน์ต่อธรรมชาติในภาวะวิกฤต (เช่น การรักษาคุณภาพน้ำ การควบคุมการกัดเซาะพังทลายของดิน)
- HCV5 พื้นที่ป่าซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานต่อชุมชนท้องถิ่น (เช่น การดำรงชีวิต สุขภาพ)
- HCV6 พื้นที่ป่าซึ่งมีความสำคัญต่ออัตลักษณ์ (identity) ทางขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น (ซึ่งแสดงถึงความสำคัญทางวัฒนธรรม ทางระบบนิเวศน์ ทางเศรษฐกิจ หรือทางศาสนาโดยการระบุร่วมกับชุมชนท้องถิ่นนั้น)

(ดู: 'The HCVF Toolkit' – หาได้จาก www.hcvnetwork.org)

มาตรฐาน ISO (ISO standards) หมายถึง มาตรฐานซึ่งพัฒนาขึ้นโดยองค์การมาตรฐานสากล (ISO: ดู <http://www.iso.ch/iso>)

พื้นที่ป่าธรรมชาติ (Natural vegetation) หมายถึง พื้นที่ป่าซึ่งมีลักษณะหลักหลายลักษณะ และมีองค์ประกอบหลักของระบบนิเวศดั้งเดิม เช่น ความสลับซับซ้อน โครงสร้าง และความหลากหลายปรากฏอยู่

สวน (Plantation) หมายถึง ที่ดินที่มีการปลูกปาล์มน้ำมัน และรวมถึงการใช้ที่ดินที่เกี่ยวข้อง เช่น โครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ถนน) แนวคิ่งฝั่งแม่น้ำ และพื้นที่สวนเพื่อการอนุรักษ์

ป่าปฐมภูมิ (Primary Forest) หมายถึง ป่าที่ไม่เคยมีการตัดไม้ และมีการพัฒนาเจริญเติบโตตามสิ่งรบกวนและกระบวนการทางธรรมชาติโดยไม่คำนึงถึงอายุ รวมหมายถึงป่าที่ถูกใช้โดยชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นอย่างไม่มีนัยต่อวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เนื้อหาที่กล่าวถึงใกล้เคียงกับองค์ประกอบทางธรรมชาติ และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ อย่างเด่นชัด การตีความของประเทศควรพิจารณาว่าจะเพิ่มคำจำกัดความที่เป็นการเฉพาะอีกหรือไม่ (From FAO Second Expert Meeting on Harmonizing Forest-Related Definitions for Use by Various Stakeholders, 2001, http://www.fao.org/documents/show_cdr.asp?url_file=/DOCREP/005/Y4171E/Y4171E11.htm).

วิธีการเชิงป้องกัน (Prophylactic) หมายถึง วิธีการหรือแนวทางปฏิบัติที่นำมาใช้เป็นมาตรการป้องกัน

ไร่ (Rai) หมายถึง หน่วยของการวัดพื้นที่ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในประเทศไทย ซึ่งเท่ากับ **1,600 ตารางเมตร (40 x 40 เมตร)** ซึ่ง 1 เฮกตาร์ เทียบเท่า **6.25 ไร่**

การฟื้นฟู (Restore) หมายถึง การปรับปรุงพื้นที่เสื่อมโทรมหรือการปรับเปลี่ยนพื้นที่ภายในสวนให้เป็นลักษณะกึ่งธรรมชาติ

เกษตรกรรายย่อย (Smallholders) หมายถึง เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บางครั้งมีการเพาะปลูกพืชอื่น ๆ เพื่อการดำรงชีพ ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่มาจากแรงงานครัวเรือนและมีแหล่งรายได้หลักจากการเกษตร และมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยปกติต่ำกว่า **20 เฮกตาร์ (125 ไร่)**

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิตามกฎหมาย และ/หรือแสดงความสนใจในกิจกรรมขององค์กร และผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านั้น หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกิจกรรมขององค์กรและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านั้น

ผู้ปลูกนอกโครงการ (Outgrowers) หมายถึง เกษตรกรผู้ซึ่งทำสัญญาซื้อขายทะเลาะปาล์มสดให้กับผู้ปลูก / โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม แต่เพียงรายเดียว ผู้ปลูกนอกโครงการอาจเป็นเกษตรกรรายย่อยได้

การใช้อิทธิพล (Undue influence) หมายถึง ความพยายามโดยบุคคลที่สามที่ใช้วิธีการควบคุมใดๆ เพื่อให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งลงนามในสัญญา หรือข้อตกลงอื่นๆ หากปราศจากการใช้อิทธิพลดังกล่าวแล้ว บุคคลนั้นก็จะไม่ลงนามในสัญญา

การใช้สิทธิ (User rights) หมายถึง สิทธิในการใช้ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งสามารถระบุโดยประเพณีท้องถิ่น ข้อตกลงร่วมหรือการกำหนดโดยบุคคลอื่นที่มีสิทธิการเข้าถึง สิทธิเหล่านี้อาจจำกัดการใช้ทรัพยากรเฉพาะอย่างเพื่อระดับการอุปโภคและบริโภคที่เฉพาะเจาะจงหรือเทคนิคการเก็บเกี่ยวเฉพาะอย่าง

Appendix 1 – List of Related International Laws

Principles	International Standards	Key Provisions	Summary of Protections
Just Land Acquisition	ILO Convention 169 (1989) on Indigenous and Tribal Peoples	Articles 13-19	Respect and safeguard rights to lands and natural resources traditionally occupied and used; respect for customs of inheritance; no forced removals; compensation for loss and injury.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 25, 26	Right to distinctive relationship with land; right to own, use, develop and control their lands, territories and other resources.
	UN Convention on Biological Diversity (1992)	Article 10(c)	Protect and encourage customary use of biological resources in accordance with traditional practices.
Fair Representation and Participation of Indigenous and Tribal Peoples	ILO Convention 169 (1989) on Indigenous and Tribal Peoples	Articles 6-9	Represent themselves through their own representative institutions; consultations with objective of achieving agreement or consent; rights to decide their own priorities, retain their own customs and resolve offences according to customary law (compatible with international human rights).
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 10, 11(2), 19, 28(1), 29(2) and 32(2).	Right to free, prior and informed consent to any project affecting their lands as expressed through their own representative institutions.
	Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, InterAmerican Human Rights System.	UN CERD Committee, UN Committee on Social Cultural and Economic Rights, Inter-American Commission on Human Rights. ¹	Free, Prior and Informed Consent for decisions that may affect indigenous peoples. (This standard has been widely accepted as a 'best practice' standard by bodies such as World Commission on Dams, Extractive Industries Review, Forest Stewardship Council, UNDP, CBD, IUCN and WWF).
No Forced Labour	ILO Convention 29 (1930) Forced Labour	Article 5	No concession to companies shall involve any form of forced or compulsory labour.
	ILO Convention 105 (1957) Abolition of Forced Labour	Article 1	Not make use of any form of forced or compulsory labour.
Protection of Children	ILO Convention 138 (1973) Minimum Age	Articles 1-3	Abolition of child labour and definition of national minimum age for labour not less than 15-18

¹ For details see www.forestpeoples.org

			years (depending on occupation).
	ILO Convention 182 (1999) Worst Forms of Child Labour	Articles 1-7	Abolition of child slavery, debt bondage, trafficking and procurement for prostitution; suitable methods to monitor and enforce compliance.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 17(2), 21, 22(2)	No exploitation or exposure to hazard or discrimination against indigenous women and children
Freedom of Association and Collective Bargaining	ILO Convention 87 (1948) Freedom of Association and Protection of Right to Organise	Articles 2-11	Freedom to join organisations, federations and confederations of their own choosing; with freely chosen constitutions and rules; measures to protect the right to organise.
	ILO Convention 98 (1949) Right to Organise and Collective Bargaining	Articles 1-4	Protection against anti-union acts and measures to dominate unions; established means for voluntary negotiation of terms and conditions of employment through collective agreements.
	ILO Convention 141 (1975) Rural Workers' Organisations	Articles 2-3	Right of tenants, sharecroppers and smallholders to organise; freedom of association; free from interference and coercion.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Article 3	Indigenous peoples have the right to self-determination and to freely pursue their economic, social and cultural development.
Non-Discrimination and Equal Remuneration	ILO Convention 100 (1951) Equal Remuneration	Articles 1-3	Equal remuneration for men and women for work of equal value.
	ILO Convention 111 (1958) Discrimination (Employment and Occupation)	Articles 1-2	Equality of opportunity and treatment in respect to employment and occupation; no discrimination on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction or social origin.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 2, 8(2e), 9, 15(2), 16(1), 21(2), 22, 24(1), 29(1), 46(3)	No discrimination based on origin or identity; free to express identity based on custom; special attention to and full protection of rights of indigenous women.
Just Employment of Migrants	ILO Convention 97 (1949) Migration for Employment	Articles 1-9	Provision of information; no obstacles to travel; provision of health care; nondiscrimination in employment, accommodation, social security and remuneration; no forced repatriation of legal migrant workers; repatriation of savings.

	ILO Convention 143 (1975) Migrant Workers (Supplementary Provisions)	Articles 1-12	Respect basic human rights; protection of illegal migrants from abusive employment; no trafficking in illegal migrants; fair treatment of migrant labour.
Protection of Plantation Workers ²	ILO Convention 110 (1958) Plantations	Articles 5-91	Protection of members of families of recruited workers; protection of workers' rights during recruitment and transport; fair employment contracts; abolition of penal sanctions; fair wages and conditions of work; no coercion or obligation to use company stores; adequate accommodation and conditions; maternity protection; compensation for injuries and accidents; freedom of association; right to organise and collective bargaining; proper labour inspection; decent housing and medical care.
Protection of Tenants and Sharecroppers	ILO Recommendation 132 (1968) Tenants and Sharecroppers	Articles 4-8	Fair rents; adequate payment for crops; provisions for well-being; voluntary organisation; fair contracts; procedures for the settlement of disputes.
Protection of Smallholders	ILO Convention 117 (1962) Social Policy (Basic Aims and Standards)	Article 4	Alienation with due regard to customary rights; assistance to form cooperatives; tenancy arrangements to secure highest possible living standards.
Health and Safety	ILO Convention 184 (2001) Safety and Health in Agriculture	Articles 7-21	Carry out risk assessments and adopt preventive and protective measures to ensure health and safety wrt workplaces, machinery, equipment, chemicals, tools and processes; ensure dissemination of information, appropriate training, supervision and compliance; special protections for youth and women workers; coverage against occupational injuries and disease.
Control or Eliminate Use of Dangerous Chemicals and Pesticides	Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants (2001)	Articles 1-5	Prohibit and/or eliminate production and use of chemicals listed in Annex A (eg Aldrin, Chlordane, PCB); restrict production and use of chemicals in Annex B (eg DDT); reduce or eliminate releases of chemicals

² Convention 110 Article 1(1) defines a plantation as *'an agricultural undertaking regularly employing hired workers... concerned with the cultivation or production of ... [inter alia] palm oil...'*

			listed in Annex C (eg Hexachlorobenzene).
	FAO International Code of Conduct on the Distribution and Use of Pesticides (1985, Revised 2002)	Article 5	Curtail use of dangerous pesticides where control is difficult; ensure use of protective equipment and techniques; provide guidance for workers on safety measures; provide extension service to smallholders and farmers; protect workers and bystanders; make available full information on risks and protections; protect biodiversity and minimize impacts on environment; ensure safe disposal of waste and equipment; make provisions for emergency treatment for poisoning.
	Rotterdam Conventions on Prior and Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade (1998)	Articles 1, 5 and 6	Curb trade in banned and hazardous chemicals and pesticides; develop national procedures for control of their use and trade; list banned and hazardous chemicals and pesticides.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 21(1), 23, 24, 29(3)	Improvement of livelihood in sanitation, health and housing; participate in health delivery; maintain traditional health systems; effective monitoring of health.

Appendix 2 – List of Related Laws, Regulations & Guidelines Used in the Thailand Palm Oil Industry

Criterion	Related Laws, Regulations & Guidelines
1.1	-----
1.2	-----
2.1	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 2. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975)) 3. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2519: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2519 (1976)) 4. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2532 (1989)) 5. พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511: (Land Allocation for Living Act B.E. 2511) 6. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 7. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 8. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 9. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 10. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2542: (The Land Code Amendment Act (No. 8) B.E. 2542 (1999)) 11. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 11), B.E. 2551 (2008)) 12. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 12), B.E. 2551 (2008)) 13. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484: Forest Act B.E. 2484 (1941) 14. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: National Park Act B.E. 2504 (1961) 15. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507: National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964) 16. พระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535: Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992) 17. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542: (Plant Varieties Protection Act B.E. 2542 (1999)) 18. กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ว่าด้วยการกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 19. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ: (Convention on Biological Diversity) 20. อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ: (Convention on Wetlands of International Importance as Waterfowl Habitat: RAMSAR, 1971) 21. พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2542: (National Human Rights Commission Act B.E. 2542 (1999)) 22. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2 และ 3) พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2, 3) B.E. 2551 (2008)) 23. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544: (Labour Relations Act (No. 3), B.E. 2544) 24. พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546: (Child Protection Act B.E. 2546 (2003)) 25. พระราชบัญญัติกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. 2537: (Workmen's Compensation Act B.E. 2537) 26. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2544: (Hazardous Substance Act B.E 2544 (2001)) 27. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดสารเคมีอันตรายที่ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบของลูกจ้างพ.ศ. 2552 28. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘ 29. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 30. พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535: (Public Health Act B.E. 2535 (1992)) 31. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 .: (The Enhancement

	<p>and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 (1992))</p> <ol style="list-style-type: none"> 32. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย 2534: Notification of Safety at Work in connection with Hazardous Chemical (B.E. 2534) 33. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ เพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง 34. กฎกระทรวงแรงงาน เรื่อง การจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ 35. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 36. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม 37. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม 38. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 39. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม 40. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. 2549 41. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory) 42. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว 43. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสูบรรยากาศ 44. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549
<p>2.2</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 2. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975)) 3. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2519: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2519 (1976)) 4. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2532 (1989)) 5. พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511: (Land Allocation for Living Act B.E. 2511) 6. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 7. พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 8. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: National Park Act B.E. 2504 (1961) 9. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507: National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964) 10. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2518 11. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 12. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 13. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 14. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2542: (The Land Code Amendment Act (No. 8) B.E. 2542 (1999)) 15. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 11), B.E. 2551 (2008)) 16. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 12), B.E. 2551 (2008))

2.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 2. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975)) 3. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2519: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2519 (1976)) 4. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2532 (1989)) 5. พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511: (Land Allocation for Living Act B.E. 2511) 6. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 7. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 8. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 9. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008))
3.1	-----
4.1	-----
4.2	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 2. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 3. ระเบียบของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน (พ.ศ.2533) ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำขอให้ปรับปรุงดินหรือที่ดินหรือการอนุรักษ์ดินและน้ำเป็นการเฉพาะราย
4.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 2. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 3. ระเบียบของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน (พ.ศ.2533) ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำขอให้ปรับปรุงดินหรือที่ดินหรือการอนุรักษ์ดินและน้ำเป็นการเฉพาะราย
4.4	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 2. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย...(ฉบับที่2) พ.ศ. 2548 3. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย ต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพิ่มเติม พ.ศ.2547 4. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม 5. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory) 6. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520: Artesian Water Act B.E. 2520 (1978) 7. พระราชบัญญัติ น้ำบาดาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546: Artesian Water Act (No. 3), B.E. 2546 (2003) 8. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน 9. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 20 (พ.ศ.2543) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำใต้ดิน 10. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2537) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน 11. ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ (Draft)
4.5	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535: (Hazardous Substance Act B.E. 2535 (1992))
4.6	<ol style="list-style-type: none"> 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 3. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008)) 4. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535: (Hazardous Substance Act B.E. 2535 (1992)) 5. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544: (Hazardous Substance Act (No. 2) B.E. 2544 (2001)) 6. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551: (Hazardous Substance Act (No. 3) B.E.

	<p>2551 (2008))</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2538 8. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2534 9. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520 10. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดชนิดและประเภทของสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2535 11. กฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ.2547 12. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดสารเคมีอันตรายที่ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสภาพของลูกจ้างพ.ศ. 2552
4.7	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008)) 3. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 4. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520 5. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2534 6. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ พ.ศ. 2534 7. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุขกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การทำลายวัตถุมีพิษ หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุซึ่งมีพิษ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2525 8. กฎกระทรวงกำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน และภาชนะรับแรงดันในโรงงาน พ.ศ. 2549: (Ministerial Regulation on the safety standard requirements for boilers, pressure vessels in the factory B.E. 2549 (2006)) 9. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน: (Ministerial Notifications No 3 on Safety at work of employee) 10. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547 11. กฎกระทรวง ว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548 12. กฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ.2547 13. กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549 14. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 15. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัด หนีบท่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย 16. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานเพื่อขึ้นทะเบียน และแจ้งกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย 17. ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขีบ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการจัดทำแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง พ.ศ.2543: (The Regulation of DIW B.E. 2543 - Criteria for hazard identification, risk assessment, and establishment of risk management plan)
4.8	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008)) 3. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
5.1	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 .: (The Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 (1992)) 2. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2521 . 3. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518

5.2	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484: (Forest Act B.E. 2484 (1941)) 2. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: (National Park Act B.E. 2504 (1961)) 3. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964)) 4. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992)) 5. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542: (Plant Varieties Protection Act B.E. 2542 (1999)) 6. กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ว่าด้วยการกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 7. กฎกระทรวง กำหนดให้เป็นสัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. 2546
5.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 2. กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐาน และวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน 3. กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ. ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องจัดทำรายงานการตรวจสอบประสิทธิภาพการป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษในระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการตรวจสอบสภาพสิ่งแวดล้อม 4. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 5. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม 6. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory) 7. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว 8. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย (Hazardous Waste Manifest System) พ.ศ. 2547 9. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานโดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์(Internet) พ.ศ. 2547 10. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและขนาดของโรงงานกำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลผู้ปฏิบัติงานประจำและหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2545: (The Notification of MOI B.E. 2545 - Descriptions of Factory Types and Sizes, Procedure for the Control of Discharges of Wastes, Pollutants, or Any Substances that Cause Adverse Effects on the Environment, Qualifications of Supervisors and Operators, and Criteria for Registration of the Supervisors of Pollution Prevention Systems) 11. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การทำลายวัตถุมีพิษ หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุซึ่งวัตถุมีพิษ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2525
5.4	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550: (Energy Conservation Promotion Act B.E. 2535 (1992)) 2. กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการส่งข้อมูล และการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2547 3. กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ในการกำหนดเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงาน และการตรวจสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติตามเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานสำหรับโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม พ.ศ. 2547 4. กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยกำหนดแบบและระยะเวลาการส่งข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตการใช้พลังงานและอนุรักษ์พลังงาน

5.5	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484มาตรา 54: (Forest Act B.E. 2484 (1941)) 2. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507มาตรา 14: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964)) 3. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504มาตรา 16: (National Park Act B.E. 2504 (1961)) 4. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 38: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992)) 5. พรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 96
5.6	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 2. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณเขม่าควันที่เจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องของหม้อน้ำของโรงงาน พ.ศ. 2549 3. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549 4. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่เจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน ซึ่งใช้น้ำมันเตาเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ พ.ศ. 2547 5. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม 6. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory) 7. กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐาน และวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน: (The Ministerial Regulation No. 2 B.E 2535 (1992) – Chapter IV: Control of a release of waste, pollutants, or other materials affecting the environment) 8. กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ. ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่มีผลกระทบรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมตามที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องจัดทำรายงานการตรวจสอบประสิทธิภาพการป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษในระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการตรวจสอบสภาพสิ่งแวดล้อม 9. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานประเภทต่างๆ ต้องติดตั้งเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์พิเศษเพื่อตรวจสอบคุณภาพอากาศจากปล่องแบบอัตโนมัติ พ.ศ.2544: (The Notification of MOI B.E. 2544 - Requirement for installation of an automatic instrument or equipment to measure quality of air emissions from stacks 10. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่มีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ.2549
6.1	-----
6.2	-----
6.3	-----
6.4	-----
6.5	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 2. พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550: (Social Welfare Promotion Act (No 2) B.E. 2550) 3. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 (หลักประกัน ขอบบังคับการทำงาน ค่าชดเชยพิเศษ และบทลงโทษ): (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008)) 4. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551(อัตราค่าจ้าง): (Labor Protection Act (No. 3) B.E. 2551 (2008))
6.6	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518: (Labour Relations Act B.E. 2518) 2. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544: (Labour Relations Act (No. 3) B.E. 2544)

6.7	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008)) 3. พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546: (Child Protection Act B.E. 2546 (2003))
6.8	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2542: (National Human Rights Commission Act B.E. 2542 (1999)) 2. พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 3. อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) 4. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 5. กฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2547
6.9	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 3. พระราชบัญญัติความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
6.10	-----
6.11	-----
7.1	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 .: (The Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 (1992)) 2. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2521 . 3. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518
7.2	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526
7.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484: (Forest Act B.E. 2484 (1941)) 2. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: (National Park Act B.E. 2504 (1961)) 3. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964)) 4. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992)) 5. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542: (Plant Varieties Protection Act B.E. 2542 (1999)) 6. กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ว่าด้วยการกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 7. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ: (Convention on Biological Diversity) 8. อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ: (Convention on Wetlands of International Importance as Waterfowl Habitat: RAMSAR, 1971)
7.4	-----
7.5	-----
7.6	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975))
7.7	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484มาตรา 54: (Forest Act B.E. 2484 (1941)) 2. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507มาตรา 14: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964)) 3. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504มาตรา 16: (National Park Act B.E. 2504 (1961)) 4. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 38: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992)) 5. พรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 96
8.1	-----